

**MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES
re CRISIS FACING THE HANDLOOM WEAVERS'
CO-OPERATIVE SOCIETIES CONSTITUTED
UNDER THE CESS FUND UTILIZATION SCHEMES**

[Sri M. Bhaktavatsalam] [16th March 1955]

Sir, it is alleged that the handloom societies are facing a crisis for want of working capital. There is no such crisis and as a matter of fact we have been providing the societies with capital. It has also been alleged that the crisis is due further to the stoppage of purchases of cloth by the Madras State Society as that Society has not been provided with funds. It is not a fact that the Society has not been provided with funds. On the contrary we have given the Society plenty of funds. Purchases have been stopped temporarily for very sound reasons. The weavers were producing bandage cloth and other practically useless varieties which have no market. As the purchases were being made without discrimination, a lot of slow-moving items with no demands for them were purchased. The weavers are being educated to produce better items and as the State Society is cluttered up with slow-moving stocks, procurement has been soft-pedalled for the time being. Actually procurement for the Society is only roughly a fourth of total production, the remaining three-fourths is always sold direct by the societies.

"The hon. Member, Sri Kurup, has made suggestions which are alarming, but which are not quite correct."

9.40
a.m.

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Will the Government see that the stoppage of purchases be confined to big production centres like Salem?"

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I am sorry, Sir, I cannot give an assurance to the hon. Member. But still, I shall again look into the question."

**III —VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1955-56—cont.**

(1) DEMAND XXVII—ELECTRICITY.

(2) DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Speaker, Sir, I would like to move both the Demands."

MR. SPEAKER:—"Let the Hon. Minister first move one Demand. I will then ask somebody to move the cut motion. Then, the second Demand may be moved."

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

*'That the Government be granted a sum not exceeding
Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity.'*"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

*'That the Government be granted a sum not exceeding
Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity.'*"

16th March 1955]

(Both Sri M. Palaniyandi and Dr. K. B. Menon stood up in their seats to move cut motions.)

MR. SPEAKER :—“ It seems that there is some arrangement for this cut motion to be moved, viz., Dr. K. B. Menon will move his cut motion for this Demand and the hon. Member Sri M. Palaniyandi will move cut his cut motion for the next Demand.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ There seems to be some confusion between the two hon. Members. Kindly clear the position. This item contains two demands, Demand XXVII—Electricity and Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes. One cut motion may be moved by Dr. K. B. Menon and the other by Sri M. Palaniyandi.”

DR. K. B. MENON :—“ By an omission the name of Sri M. Narayana Kurup is not in the list and so, I move the cut motion. Therefore, I move—

‘ That the allotment of Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.’ ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.’ ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ I am moving the cut motion in the name of Sri K. V. Ramasami. Dr. K. B. Menon now moved a cut motion in the name of Sri M. Narayana Kurup. I have not given notice of a cut motion for this item.”

MR. SPEAKER :—“ What can I do? Even without a cut motion, hon. Members can speak. Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.’ ”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes be reduced by Rs. 100.’ ”

[16th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, Sir, there are two Demands relating to Electricity—one for a grant from current revenues and the other for capital expenditure on Electricity Schemes. As the subjects dealt with in both the Demands are allied ones, both the Demands may be taken together for purposes of discussion. The demands may however be put to vote separately as was done last year.

“ 2. Sir, on the recommendation of the Governor I have moved that the Government be granted—

‘(1) A sum not exceeding Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity; and

(2) a sum not exceeding Rs. 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.’

“ 3. The first demand is for a grant from current revenues to meet working expenses of electricity schemes in operation. The working expenses include expenditure on smaller works financed from ordinary revenues, expenditure on operation and maintenance, cost of establishments and provision for depreciation. Against Rs. 5.51 crores required for these working expenses, the net expenditure on working alone will be Rs. 3.25 crores. The gross revenue expected to be earned by the Department will be Rs. 6.45 crores. The gross amount required under Demand XXXVIII relating to capital outlay on Electricity Schemes is Rs. 11,78,64,500. To present a complete picture of what is being done in the field of Electricity, I gave last year an account of the progress made since 1946-47. I will therefore try to confine myself to the further progress made.

“ 4. Sir, during the general discussions on the Budget in the first week of this month, some members seem to have felt that certain areas have been neglected in the matter of supply of electricity or have not been adequately served. The Finance Minister in his reply to the general debate dealt on this point and it is therefore unnecessary for me to deal with it again. While every attempt is being made to see that extension of electricity is not lop-sided, it should be appreciated that extension of electricity depends on the feasibility of supply, availability of power etc. Expression has also been given in certain quarters that the Electricity Department should not insist on minimum return or guarantee. The Electricity Department is not a service Department like other Government Departments but is a commercial Department and any extension of power given by the Department should at least be self-supporting, meeting the interest, maintenance and operation, depreciation and generation charges though not yielding a profit which any commercial Department is entitled to expect. As Honourable Members are fully aware, Electricity schemes are executed from borrowed capital and the Department cannot be expected to take up an extension scheme costing say a lakh of rupees which is expected to yield a return of Rs. 1,000 or

16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

so annually as our interest charges alone will amount to Rs. 5,000 not to speak of the operation and maintenance and depreciation charges.

“ 5. Let me now mention some of the achievements of the Department. In the matter of rural electrification, Madras State leads all other States in India. The number of villages electrified in this State so far is over 2,200 and this is more than 50 per cent of the total number of villages electrified in India. The total number of pumpsets working on electricity in the State is now nearly 22,000. The connected Irrigation and agricultural load is now about 91,000 K.Ws. which is more than double of what it was in 1946-47, and the Industrial load is 2,26,000 K.Ws. The installed capacity of our power plant is 2,47,300 K.Ws. and our mileage of transmission and distribution lines is nearly 10,600. The power demand is 173,000 K.Ws. and the units generated in 1954 were 894 millions. The generating schemes included in the first Five-Year Plan have all been completed and brought into beneficial use a year ahead of the Plan period, except the Periyar Hydro Electric Project. This Project was sanctioned by the Planning Commission only in December 1953 and the House voted a provision of Rs. 30 lakhs for expenditure in the current year. As negotiations with the Travancore-Cochin State Government in regard to the royalty to be paid for use of the Periyar Lake water for power generation by this Government could be completed only in November 1954, preliminary work was started in December 1954 and the work is in progress. A provision of Rs. 17 lakhs in the revised estimate for the current year and Rs. 109 lakhs in the Budget Estimate for next year has been made for expenditure on the project.

“ Agricultural and Industrial expansion are the necessities for the prosperity of a nation. Nearly 75 per cent of the power production in the State is consumed by agricultural and industrial loads and the balance is used for domestic, commercial, traction, public lighting and other purposes. Agricultural loads are given priority to the extent feasible and in addition to the concessions given to Agricultural consumers previously the Government have ordered that the security deposits to be recovered from Agricultural consumers towards current consumption charges may be limited to two months' charges as against three months' charges in other cases and that when the security exceeds Rs. 300 the amount may be recovered in three monthly instalments as against a single instalment in the cases of other categories of consumers. The Government have also ordered that where it is proved that a well did not have sufficient water in a year for utilising the pumpset to the fullest extent, the recovery of the guaranteed minimum charges may be waived provided the consumer agrees to a corresponding extension of the period of agreement.

“ 6. Water storage position in the Hydel reservoirs is satisfactory at present and an additional thermal plant of 15,000 K.Ws. capacity has been recently commissioned at Basin Bridge under

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

the II stage extensions. The addition to the generating capacity targetted for the Five-Year Plan, viz., 111 M.W. has already been achieved with the commissioning of the plant. The Government therefore expect that as in 1954 there will not be any power cut in 1955 also. The demand for power is growing at a fast rate and steps are being taken to increase the generating capacity of the Madras station by another 30,000 K.W. by 1957-58 and to purchase from the Travancore-Cochin Government an additional block of 20,000 K.W. of power.

“ 7. The demand for power, particularly for agricultural pump-sets and rural electrification is widespread and insistent and by the time the Projects included in the Plan are completed, it will be far in excess of the power supplies which would be available then. To meet the situation, the State Government have made a strong representation to the Planning Commission and the Government of India to sanction the Kundah Hydro Electric Scheme which will have an initial capacity of 1.45 lakhs K.W. and an ultimate capacity of 1.80 lakhs K.W. A decision has been taken by the Centre to take up the lignite mining project inclusive of the setting up of a lignite burning thermal power station of 200,000 K.W. capacity and when this materialises, power to the extent of 80,000 K.W. will be available for the State grid after meeting the needs of the mining project and the fertiliser and other industries which are proposed to be taken up along with the mining.

“ 8. Hon. Members would have been from the Budget that the revised estimate under Capital Outlay on Electricity Schemes is Rs. 7.13 crores and the budget estimate for next year is Rs. 11.40 crores. These large provisions have been possible on account of the loan amounts granted or promised by the Centre. The Government of India have offered a total loan of Rs. 6.97 crores to this State for financing rural electrification schemes and for expansion of power facilities with a view to increase employment opportunities. Our programme of rural electrification in the first Five-Year Plan was to extend supply to 250 villages and to connect up to 3,000 pumpsets annually. Due to financial stringency during the earlier years of the Plan period, this programme could not be kept up. The programme for 1955-56 is to electrify 500 villages and to connect up to 6,000 pumpsets.

“ 9. The power tariffs under the Grid are kept as low as possible to benefit the consumers and encourage industrial production. It has been expressed in some quarters and in the Press that the surcharge which was introduced by the Department during the war time has not been withdrawn. Though the cost of generation and distribution has increased considerably as a result of the increase in prices of materials, wages, dearness allowances, etc., the basic tariffs have not been increased above pre-war levels but only a surcharge of 20 per cent on these rates is being levied to meet the increased costs. This surcharge compares very favourably

16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

when viewed in the light of the proportionate increase in price index over pre-war levels. Any reduction in the rate of surcharge will result in the Department working at a loss and I am afraid it may not be possible to reduce or remove the surcharge until prices go down to pre-war level.

“ 10. The Madras Electricity Undertakings Acquisition Act, 1954 received the assent of the President on October 9, 1954 and has come into force from October 13, 1954. The Palghat Electrical Undertaking has been notified to vest in the Government on April 1, 1955 under the provisions of the new Act. Provision has also been made in the next year's budget for payment of increased compensation to those local authorities whose undertakings were already taken over by the Government under the 1949 Act and advance compensation for those licensees whose undertakings will be taken over in 1955-56. All the remaining licensees' undertakings cannot be taken at one stroke as it will involve a large capital outlay. As already explained by me at the time of passing the Act by this House, only those undertakings which are not working efficiently or which have to be acquired immediately to help the Government's programme of rural extension will be taken up first. The others will be taken up gradually in batches after drawing up a programme for the purpose so that the licensees may not be kept in suspense. Pending such acquisition, the Government have sanctioned to the licensees a loan of Rs. 10 lakhs during the current year and will sanction a further sum of Rs. 15 lakhs in next year for rural extension schemes in licensees' areas. This financial assistance will be further increased if the Government of India grant us a loan for distribution to licensees.

“ 11. Hon. Members may remember that while answering a question on the floor of the House on the seventh instant, I indicated that I would make a statement giving the reasons for this State's objection to the Constitution of an Electricity Board under the Electricity Supply Act, 1948. I now take this opportunity of giving those reasons briefly. The question of Constitution of a Statutory Electricity Board for this State was examined by the Government on several occasions previously and they had reached the conclusion on every occasion that a Board as envisaged under the provisions of the Supply Act was neither necessary nor desirable for this State. The main objects underlying the Board idea, viz., improvement, co-ordination and rationalisation of production, bulk transmission and distribution of power have already been achieved in this State, as over 99 per cent of the power now consumed in this State is generated and transmitted in plants owned and operated by the State. The Electricity systems of this State are now being operated in one grid under unified and co-ordinated control and management. In the matter of power development and administration of the Electricity supply business in this State the Government machinery has proved to be quick, resilient, and efficient as evidenced by the power development achieved in this State and the steady return yield on the capital outlay with only

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

very reasonable rates charged to consumers. It is a matter for doubt whether the Board, if one had been in existence in this State, could have achieved so much of progress as has been achieved by the Government during the period of the First Five-Year Plan. Electricity supply in bulk and distribution of power which is a public utility, must necessarily be a State monopoly if a large grid is to be operated. An Electricity Board with such a monopoly is likely to show profit by pushing up rates and be generally unresponsive to public opinion and needs. The Board which will not have the same authority and resources as the State Government may not be able to raise funds for development any better than the State Government. This Government have built up a well-knit organization in their Electricity Department and it would be very difficult to hand it over to the Board at this stage without sacrificing its efficiency and prejudicing the interest of the public at large. The interests of electrical development in this State are bound up with those of irrigation, e.g., in the case of Mettur, Papanasam and Periyar Schemes, and the setting up of an Electricity Board for this State will amount to indirectly placing the control on irrigation also with the Board.

"These Sir, are in brief the considerations on which this Government have been opposed to the setting up of an Electricity Board for this State.

"12. Before resuming my seat, I must say a few words about the demand for working expenses of electricity schemes actually in operation. While our gross revenues have been going up steadily, as is to be expected, our working expenses have not shown any undue or unreasonable increase. The gross revenue expected in 1955-56 amounts to Rs. 6.45 crores as against the Budget Estimates for Rs. 5.26 crores for 1954-55. The Budget Estimate of Rs. 3.25 crores for net expenditure on working for 1955-56 (as against Rs. 3.19 crores last year) amounts to only 50 per cent of the gross revenue expected as against 61 per cent in 1954-55. The increase in the size of our Electricity System with a common direction and control, stores, etc., for the whole Department has actually meant a reduction in expenses compared with revenue.

"13. I am afraid, I have made a lengthy statement. I thought it my duty to acquaint the Honourable Members with some facts and figures so as to enable them to appreciate the working of the Department. I thank you Mr. Speaker and the hon. Members for having given me a patient hearing."

MR. SPEAKER:—"I allot three hours for this Demand. The Hon. Minister will reply at 12-30."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, my Colleague the Hon. Public Works Minister may be called at 12 o'clock."

MR. SPEAKER:—"I have only deducted the time just now taken by the Hon. Minister. That is why I said that he will reply at 12-30. Anyway, I have no objection to calling him at 12 o'clock."

16th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, we would like to take one hour for the Demand relating to Community Projects that is why I suggested that my Colleague may be called to reply to the Debate at 12 o'clock.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ On a point of information, Sir . . .”

MR. SPEAKER :—“ This is not the time for raising points information.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I would like to submit that the Hon. the Minister for Public Works may be called to reply to the Debate at 12-15.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection. Then, the next Demand will have to be carried over to tomorrow.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Anyway, it is going to be carried over to tomorrow as we are going to consider it to-day only for an hour and will take it up again tomorrow for another hour's consideration.”

MR. SPEAKER :—“ All right. I have no objection. The hon. Member Sri Narayana Kurup may now speak.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, in supporting the cut motion, I would like to say a few words in regard to the working of the department as well as the policy underlying it. Even at the outset, I must say that the reasons given by the Hon. the Minister for Electricity for not constituting an Electricity Board are unconvincing. It is my opinion that if he wants to achieve the very object that has been mentioned in the last portion of his speech, it is necessary that there should be an Electricity Board. Sir, with their increasing socialistic aims, it is but natural that the Government enlarge their industrial sector of activities. When that is so it is also natural that social and public utility services come in for consideration first. The Railways are the first of our biggest national enterprises and as years go on, we will have to bring under State control more and more industries in order that society may be benefited. While we plead for vital industrial undertakings being brought under State control, it is necessary at the same time that the fears attendant on nationalization are also dispelled. It is recently that we read in newspapers that while the Airlines Corporation directly owned and managed by the Government was working at a loss, another Corporation, a private corporation, of course, wherein the Government, however, have their own control and influence, was working at a profit. Therefore, when we nationalize industries, it is highly necessary that the abuses resulting in inefficiency and also wasteful expenditure are avoided. It is my opinion that for this purpose, an Electricity Board is necessary.

10
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [16th March 1955]

While the ownership is nationalized, the management should be socialized. Then only there will be the required amount of mass contract. It is, after all, for the benefit of the masses that these schemes are intended. We must view the whole question from the points of view of economy and efficiency, apart from other points of view. There is a natural tendency to be complacent when there is nobody to question the Government when such undertakings are run departmentally. Therefore, I hope that the mind of the Government will not be closed in respect of this matter and that they will seriously consider the pros and cons of the constitution of an Electricity Board.

(Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

“ Sir, we are very often told that our State stands first in India in respect of certain achievements and that India probably is the first in Asia or South-east Asia. I think such a kind of complacency should be eschewed. Even a small country like Japan produces fifteen times as much electricity as our country produces. It is, therefore, necessary that we should not remain complacent because our State is the first in India.

“ Then, Sir, the Hon. the Minister said that these undertakings were run as commercial ones. No doubt, Government cannot waste money on unprofitable undertakings. At the same time, we should not forget the fact that these are intended as social utility services. Then only we can achieve a sort of regional development and progress in our State. The first electricity undertaking in our State, the Pykara system, went into working in the year 1927 just on the borders of Malabar. At that time, we thought that Malabar would be the immediate beneficiary of that scheme. But, Sir, it took twenty years before the Pykara current could complete its circuit elsewhere and step into the West Coast. The expenditure on electricity in the West Coast will hardly come to one per cent. I am not raising this point in a grumbling mood but it is for the Government to see that a certain level of development is maintained everywhere. Last time, a sum of about three and half lakhs of rupees was provided for supplying electricity to three or four towns like Ottapalam, Shoranur, etc. But on the pretext that electricity would be got from the Travancore-Cochin State, the work was stopped. I do not know why the preliminary works were not undertaken because if electricity is to be supplied to a particular place, it must have lines and the necessary perquisites provided beforehand. That has not been done here. Out of a provision this year of 11.40 lakhs of rupees for electricity, five and half lakhs of rupees are proposed to be spent in Malabar district, which hardly works out to five per cent. We must know that though Malabar is one of the twelve districts in Madras State, it has a population working out to 13.3 per cent of the entire population of the State.

16th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

So, it deserves some consideration at the hands of the Government. When we consider such questions, we must view things dispassionately.

“ Sir, in respect of future undertakings, the Hon. the Minister referred to the Kundah Scheme. I understand another scheme, the Barapuzha Scheme to be worked in the south of Coorg, has also been investigated, approved and found technically feasible. If this Government in conjunction with the Coorg Government undertake the scheme and work it, it will go a long way to help the West Coast. In fact, that will help to fill the power vacuum that now exists in that area. It is a multipurpose scheme costing sixteen crores of rupees in the course of five years. It will produce 180,000 K.W. of power in the first instance and this can be raised to 224,000 K.W. ultimately, while the water can be utilized to irrigate an ayacut of 30,000 acres in Malabar. It is estimated that the scheme will fetch an interest of 7.79 per cent. Even the Electricity that is now generated in our State at present is not being utilized for the benefit of the villager. According to the information contained in the report on the working of the Department 62 per cent of the power is utilized for industrial purposes, 13.5 per cent for irrigation—that is for agricultural purposes—and ten per cent for domestic consumption. Therefore, if we want to improve the condition of the villages it is necessary we must supply more and more electricity to them. ‘Unemployment’ is one of our fundamental problems and it has been accepted by one and all that it could be tackled by fostering cottage industries in future. This must be done for the development of cottage and small-scale industries. 10-10
a.m.

“ The Act referred to by the Hon. Minister was passed very quickly because it was thought as an urgent matter. He himself stated that uncertainties resulting from that would be a great handicap for the licensees and that the licensees would claim priority. I do not know whether as yet Government had formulated any priority list with respect to undertaking of electricity. If it were not possible, it could be done by local bodies on the basis of ‘no tax income’ as has been suggested by the Taxation Enquiry Committee. We know that the licensees are charging discriminatory and varying rates. Government look into the law and they go only into the profit and loss accounts to levy surcharge to the maximum extent. In order to remove all these defects, it is now essential that Government should take over all these undertakings without any delay. I submit that there is no justification for continuing this surcharge which was only an emergency measure. The reasons given by the Hon. Minister for continuing this surcharge are not convincing.”

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—“ Mr. Chairman, the two demands on Electricity presented by the Hon. Minister for Public Works are very important. One is a charge on revenue and the other on capital. A sum of Rs. 11.78 crores is expected

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [16th March 1955]

to be spent during the current year on capital expenditure. This is a very encouraging and welcome feature. The most important nation-building activity in this State is being done by the Electricity Department. We must congratulate the department on the very efficient manner in which they have been discharging their duties during the last ten years and more. While the progress has been very satisfactory, I will be failing in my duty if I do not comment on some lapses in the administration of the department. The income of this department is estimated at Rs. 6.44 crores and the expenditure at Rs. 3.24 crores after capitalizing a sum of Rs. 2.03 crores. The real expenditure has been over Rs. 5.5 crores. Recoveries have been made from the revenue expenditure to show profit. This is a very common practice among commercial firms for showing profits—a procedure which is not very correct. While I agree capitalization of certain portion of the revenue expenditure is just and reasonable, capitalization of as much as 40 per cent of the revenue expenditure to show that the department is working at a profit is very wrong. Licensees are allowed to capitalize only to the extent of 15 per cent of their total expenditure. In addition, an interest charge of over 2.31 crores on the capital charge is debited to this department. If the sum total of all interest and the full revenue expenditure are taken into account, the real profit will be negligible, and the department will not be working at a profit as made out. My only submission is that the department is not working so satisfactorily as is claimed from a critical examination of the accounts. A regular check on expenditure may improve matters. I would suggest to the Hon'ble Minister that greater control and closer scrutiny is made of the revenue expenditure and that expenditure is cut down and the profit made real. Further, the revenue from the 20 per cent surcharge, to the extent of one crore has helped the department to show the present results. The actual capital expenditure incurred by the department during the years 1953-54 and 1954-55 is 452 lakhs and 713 lakhs. If we reduce the amounts capitalized from these amounts, the actual cost of materials and productive work turned out will be appreciably lower. My humble submission, therefore, is that a careful pruning of revenue expenditure should be undertaken.

“The progress during the years 1953-54 and 1954-55 has not been encouraging. The total number of villages connected with electricity as stated by the Hon'ble Minister and as also set out in the budget memorandum is 2,809 villages and 204 townships. During the year 1953-54, only 71 villages have been connected, while licensees have connected 49 villages with electricity. This is a poor record judged by the extent and the area at the disposal of Government. We should aim at connecting at least 1,000 villages every year bringing in at least a lakh of new consumers, both industrial and domestic. Otherwise all this capital expenditure on electricity is not worthwhile. Most of the expenditure incurred has been spent only on laying transmission lines.

16th March 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

“ Generation has not been much stepped up. The total installed capacity as stated by the Hon'ble Minister may be over 2,40,000 K.W. But the real firm capacity is only about 178.9 M.W. as stated in the budget memorandum. 178.9 M.W. is small for a State of our size. We should step up our production by another 300,000 K.W. before we could say that we have sufficient power.

“ The demand for power is so great in this State, unless steps are taken to increase production, there is no likelihood of the department ever being able to meet the growing demands for extension of electricity.

“ This year the Government of India are going to give the State over Rs. 7 crores as loan for rural electrification. Spending Rs. 7 crores on rural electrification is not an easy matter. It requires a lot of materials. Posts and other line materials are required. But they are not readily available and have to be imported. I would like the department to see why all the materials they require cannot be manufactured locally. For instance, large quantities of aluminium conductors, copper conductors, transformers are required. But we have to wait for all these materials to be imported from foreign countries. Why should not Government try to draw their own conductors, at least the aluminium conductors, just like the Kundara Factory is doing in Trivandrum. Similarly, we can set up industries for manufacturing transformers, switchgear, etc., to meet our requirements.

“ For such large scale spending it is necessary to concentrate not only on providing transmission lines, but we must also produce all the materials necessary for erecting the transmission lines. There is an acute shortage of copper and aluminium conductors. Unless Government take into their head to manufacture locally some of the materials we require urgently even the Rs. 7 crores they propose to spend will not be enough to get all the materials they want. So, I request the Hon'ble Minister to examine the feasibility of starting industries which would produce line materials required for our purpose. If only the Chief Engineer for Electricity and other departmental officers apply their minds to this problem, there would not be any difficulty at all.

“ It is often said that hydro-electricity is cheaper than thermal power. In fact it should be so and it is so in Western Countries. But what is the position in our country? Hydro-electric power is sometimes more costly than thermal power. The minimum charge that an industry has to pay for Hydro-electric power is .66 anna plus 20 per cent surcharge which actually works out to $\frac{3}{4}$ th of an anna per unit. This is considered very high. In Western countries like Switzerland and in the Scandinavian countries, the charge for Hydro-electricity is never above $\frac{1}{4}$ th of an anna per unit. So Hydro-electricity, if it is to really stimulate the growth of industries, particularly heavy industries,

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [16th March 1955]

should be made cheaper. Why is it expensive here? The reason is practically all the heavy equipments necessary for generation of hydro-electric power have to be imported. There is no concerted effort here to manufacture any of the kind of heavy equipment we need in this country with the result that for a station which would cost say Rs. 100 it normally costs us Rs. 500. This is the main reason for such varying rates for hydro-electric power in our State. There is no point in our shutting our eyes to the fact that even though we may be planning for more hydro-electric stations, we must have a large thermal station. Lignite gives us hope. But till it becomes a reality, we should make arrangements for planning a 200,000 K.W. thermal station on the coast of Madras, for reinforcing the Madras Grid. I would suggest to the Hon'ble Minister that immediate arrangements are made for a 200,000 K.W. thermal station. Even the Periyar Hydro-Electric Project—the foundation stone of which had recently been laid—gives a firm power of only 35,000 K.W. Its seasonal power may be more than 100,000 but we have to consider only the firm power.

“The Kundha Project for which our Government is pressing is likely to cost over Rs. 30 crores. In other words, the capital cost of one K.W. will be more or less Rs. 3,000. At Trombay, the Bombay Government are putting up the thermal plant of 100,000 K.W. capacity at a cost of Rs. 10 crores, i.e., 1/3rd of the cost of Kundha. The argument for a Hydro-electric project may be that the recurring expenditure will be small and so it may be preferable. But I strongly feel that we can have 300,000 K.W. spending the same amount and provide both lignite and coal for motive power. Coal after all is not very far away and can be brought by sea if the thermal station is erected on the sea coast. I request the departmental Engineers to study this carefully before pressing on the Kundha scheme.

“Since the time at my disposal is limited I will not be able to touch on other points. Sir, I would also request the Hon'ble Minister and the Electricity Department to see if we can find out a solution in regard to the reduction of tariffs.

“The Electricity surcharge of 20 per cent levied by the Department is hitting the poor consumers hard. I would request the Government to do away with the surcharge as quickly as possible.

“There is one other matter which I would like to refer to, i.e., the penal levy on lavish illuminations. In my opinion, the object behind prohibiting lavish illumination is not achieved. People are still continuing to put up lavish illuminations, and both the department and the licensees are winking at it. To go by the bulb rate, etc., is impracticable and I would request Government to give it up.

16th March 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

“ I would suggest to the Hon. Minister that immediate arrangements are made for a 200,000 K.W. thermal stations. Even the Periyar Hydro-Electric Project—the foundation stone of which had recently been laid—gives a firm power of only 35,000 K.W. Its seasonal power may be more than 100,000 K.W. but we have to consider only the firm power.”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri P. G. Karuthiruman):—
“ The hon. Member's time is up and let the Hon. Member Sri Gopalan Unni speak now.”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ മിസ്റ്റർ ചെയർമാൻ, സർ, നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ചെയലവിനങ്ങളിൽ ഏറ്റവുമധികം ചെയലവുചെയ്യുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റാണ് എലക്ട്രിസിറ്റി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ലേഖനങ്ങൾ നോക്കിയാലും ശരി, ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയറുടെ ലേഖനങ്ങൾ നോക്കിയാലും ശരി, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇപ്പോൾ ചെയ്യ പ്രസംഗം നോക്കിയാലും ശരി, ഒരു ആരംഭസംഗ്രഹി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നില്ല എന്നു എനിക്ക് സംശയമുണ്ട്. വിദ്യുച്ഛക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം വളരെ യധികം നേടിക്കഴിഞ്ഞു, ഇനി അതെക്കുറിച്ചു അധികമൊന്നും ക്ലേശിക്കാനില്ല എന്ന ഒരു മനോഭാവമാണ് നിശ്ചയിച്ചു കാണുന്നത്. നാം കുറയൊക്കെ നേടിക്കഴിഞ്ഞു വെക്കേണ്ടതു് വാനുവാണ്. വിദ്യുച്ഛക്തിയുപാദാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്ത്യയിൽ മറ്റേസ്സ സംസ്ഥാനം മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് സമ്മതിക്കാം. പക്ഷെ ലോകത്തിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ നില വളരെ പരിതാപകരമാണ്. ചില വിദേശരാജ്യങ്ങളിലെ വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപാദാനത്തിന്റെ കണക്കുകൾ ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കാം—

Per capita produ—

	യൂണിറ്റ്.
കനഡ	2,320
സവിറ്റ് സർലാൻറ്	1,688
സവീയൻ	1,300
അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ	1,090
ജെർനി	738
യുണൈറ്റഡ് കിങ്ഡം	648
ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക	544
ജാപ്പാൻ	374
യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആർ.	215
മെക്സിക്കോ	130
	(1938 ൽ).
ഇന്ത്യ	8.8

ഇന്ത്യയിലെ വിദ്യുച്ഛക്തിഉപാദാനം മറ്റു വിദേശരാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ വളരെ തുച്ഛമാണ്. 1938 നെ അപേക്ഷിച്ച് ഇന്ന് ഇന്ത്യയിലും വിദ്യുച്ഛക്തി വളരെ കൂടുതൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. മറ്റു സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇപ്പോൾ 30 യൂണിറ്റ് മാത്രമാണ് ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ രാജ്യം ഇന്നും വിദ്യുച്ഛക്തിഉപാദാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പിന്നണിയിലാണ് നില്ക്കുന്നതെന്നും ഇനിയും വളരെയധികം മുന്നോട്ടു പോകേണ്ടതെന്നുമാണ് ഈ കണക്കുകൾ കാണിക്കുന്നത്. പക്ഷെ മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം വായിച്ചാലുംശരി, ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ

[Sri K. C. Gopalan Unni] [16th March 1955]

ഗസന്മാരുടെ മേഖലകൾ വായിച്ചും ശരി, ഇവിടെ വേണ്ടുപോളം നേടി കഴിഞ്ഞു, ഇനി ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല, ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമം ഇതാ വന്നുകഴിഞ്ഞു, അതിനു വേണ്ടി അല്പം കാത്തിരിക്കുകയേ വേണ്ടൂ എന്ന ഒരു ആത്മസംതൃപ്തിയും അലംഭാവവുമാണ് മുമ്പുനിൽക്കുന്നത്. ഈ സംതൃപ്തിയും അലംഭാവവും അപകടമാണ്. അതു ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ് ആദ്യമായി എനിക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ ഉള്ളത്.

“ഇന്നു കാണുന്ന ഈ സംതൃപ്തിമനോഭാവം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഈ രാജ്യത്ത് ജല വൈദ്യുതപദ്ധതികൾ എത്രമാത്രം വികസിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഒരു പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1923-ലാണ് ഇന്ത്യയിൽ ജലവൈദ്യുതപദ്ധതികൾ ക്ഷുദ്ര സാധ്യതകളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രിവിമിനറി സർവ്വേ നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. അതുതന്നെ വളരെ അപൂർണ്ണമായ നിലയിലുള്ള ഒരു സർവ്വേയായിരുന്നു. അതിനു ശേഷം സാഗ്രം, സാപ്തർഷി എന്നീ മറ്റു പലതരം പരിഷ്കരണങ്ങൾ ഇന്നുവരെ നടത്തിയിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ജലവൈദ്യുതപദ്ധതികൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ സംസ്ഥാനത്ത് ഇനി വലിയ സാധ്യതകളില്ലെന്നു അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്നാണ് എനിക്ക് ആദ്യമേ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളത്. മലബാറിൽ വിജയസാധ്യതകളുള്ള ഒന്നരണ്ടു പദ്ധതികൾ ആൽമുളി മുതലായ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വളുവനാട് താലൂക്കിൽ കുതിപ്പു സ്റ്റീമിനെപ്പറ്റി രണ്ടു കൊല്ലംമുമ്പ് ഈ അസംബ്ലിയിൽ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. മുമ്പത്തേതു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പാണ് അവിടെ ഒരു ഫൈവ് ഹെർട്സ് സെട്ട് ആരംഭിച്ചത്. പക്ഷെ ആ സെട്ടു ഇനിയും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ല. അതുപോലെ കുന്ദന്നാട് താലൂക്കിൽ വേരമ്പലം, മേക്കുഴി എന്നീ സ്ഥലത്തും വിദ്യുച്ഛക്തി ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഈ അസംബ്ലിയിൽ ആ ലിങ്കിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പദ്ധതികളുടെ സാധ്യതകളെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് കരവേക്ഷണം നടത്തണം.

“ഈ രാജ്യത്ത് ഇന്ന് നല്ലൊരു ഭാഗം വിദ്യുച്ഛക്തിവിതരണം നടത്തുന്നത് സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളാണ്. ഈ സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾ ഉപഭോക്താക്കളിൽ നിന്നും അന്യായമായ ചാർജ്ജാണ് ഈടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് നടപടികളെടുത്തിട്ടില്ല. യൂണിറ്റിനു 6 റെ. യിലധികം വാങ്ങുന്ന ചില കമ്പനികൾ ഈ രാജ്യത്ത് ഇന്നുമുണ്ട്. അതിനെ ഒന്നുകിൽ ഗവണ്മെന്റ് നിയന്ത്രിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ആ സ്ഥാപനങ്ങളെത്തന്നെ ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തണം.

“വിദ്യുച്ഛക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെന്റ് മലബാറിന് നൽകേണ്ട പരിഗണന നൽകിയിട്ടില്ലെന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. മലബാറിനേയും തെക്കൻ കണ്ണടകത്തേയും അവഗണിക്കുന്നതെന്നും അവയുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റ് നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നും ആക്ഷേപമുണ്ടായപ്പോൾ അതിന് യാതൊരു ടിസ്ഥാനുമില്ലെന്ന് കൺസിലിൽ മന്ത്രി ശ്രീ ഭഗവതസ്വലവും ഈ അസംബ്ലിയിൽ മന്ത്രി ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യവും പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ഭാരതം ഇന്നതിന്റെയും കണക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ച് അതിനെ സംബന്ധിച്ച് വാദിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. എല്ലാത്തിലും ഉപരിയായി വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ കാര്യത്തിലാണ് മലബാറിനെ അഭേദംഗം അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പ് എടുത്തു പറയുകയുണ്ടായി. വളരെ തുല്യമായ ഒരു തുകയേ മലബാറിനുവേണ്ടി ചെലുത്തുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിനെ ആരും നിഷേധിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കോയമ്പത്തൂർ-മലുക്കര-കൊറണ്ണൂർ ടൈൻ നീട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി 77 ലക്ഷം രൂപയ്ക്കുകയുണ്ട് ഒരു സ്കീം. 1952-53 ൽ ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യം 110 K.V. ടൈൻ ഇടാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് 66 K.V. ടൈനാക്കി ചുരുക്കി. എന്നുമാത്രമല്ല അത് പാലക്കാടുവരെ യാക്കി നിറുത്തിയിരിക്കുകയാണു്. ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ എലക്ട്രിസിറ്റിക്ക് വേണ്ടി മലബാറിലേയ്ക്ക് വളരെ പെറിയ ഒരു തുകയാണ് കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുതന്നെ ചെലവാക്കുമ്പോഴേക്കു നിയമിച്ചില്ല. ഇനിയും അത് ചുരുങ്ങിയപ്പോഴുകിലേക്കു എണ്ണം എനിക്ക് സംശയമുണ്ട്. സംസ്ഥാനത്തിലകപ്പെട്ട 2,000 ത്തിലധികം ഗ്രാമങ്ങളിലും 200-ലധികം പട്ടണങ്ങളിലും വിദ്യുച്ഛക്തി വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ മലബാറിലാക

16th March 1955] [Sri K. C. Gopalan Unni]

ഈ പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളുംകൂടെ ചേർത്ത് 1953 വരെ 30 സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് വിദ്യുച്ഛക്തി വ്യാപിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതേ സമയത്തിൽ തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളുമായി വെറും 10 സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ വിദ്യുച്ഛക്തി വ്യാപിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇതു വളരെ നിരാശാജനകമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മലബാറിനേയും തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തേയും അവഗണിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറയുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം രാജിക്കേണ്ടതാണ്.

“ഭക്ഷ്യോപാദാനത്തിലും വ്യവസായത്തിലും വളരെയധികം പീന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന ഒരു ജില്ലയാണ് മലബാർ. ഭക്ഷ്യക്ഷാമമുണ്ടായകാലത്തു മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷ്യോപാദാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം മലബാറിൽ ഇല്ലായ്ക്കയല്ല. ജലസേചനസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ മലബാറിൽ ഭക്ഷ്യക്ഷാമമുണ്ടായിട്ടുണ്ടാവാം. ഇത് കർമ്മപദ്ധതിയിൽ ചേർന്നു നോക്കിയാൽ കോണം 8 നാഴികകുറഞ്ഞിൽ ഇരുവശത്തുമായി, 250 ഓയിൽ എഞ്ചിനുകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവിടെ വിദ്യുച്ഛക്തി എത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ കർമ്മപദ്ധതിയുടെ ഇരുവശത്തുമായി 250 അല്ല 2,500 പമ്പുകൾ വെച്ച് വെള്ളമെടുത്ത് കൃഷിചെയ്യാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് വിദ്യുച്ഛക്തി വ്യാപിപ്പിക്കാനുള്ള നടപടികൾ ഇനിയെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് എടുക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

“എലക്ട്രിസിറ്റി ബോഡിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. എലക്ട്രിസിറ്റിയും ഇറിഗേഷനും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എലക്ട്രിസിറ്റി ബോഡി ഏറ്റെടുക്കുവാൻ തടസ്സമുണ്ടെന്നാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുന്നത്. അതേ കാരണത്താലാണ് ഒരു വിദ്യുച്ഛക്തി ബോഡ് കൂടിയേ കഴിയൂ എന്ന് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അഖിലേന്ത്യാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു പ്ലാനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുള്ള പക്ഷം എലക്ട്രിസിറ്റിയിൽ ഒരു പ്രത്യേക ബോഡിയുണ്ടായിരിക്കുന്നത് എല്ലാകൊണ്ടും നല്ലതാണ്. പാറനംഗം കമ്മീഷൻ 1947 ൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടിൽതന്നെ അത് എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒരു ബോഡ് ആവശ്യമാണ്. അത് രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയെങ്കിലും എടുക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

10-30
p.m

“മലബാറിനെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കുകൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീകാമരാജനാടാർ അടുത്തുതന്നെ മലബാറിൽ പോകണമെന്ന് അറിയിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസത്തെ തുടച്ചുനീക്കാനാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറപ്പാടെന്നു അറിയിച്ചു. അതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ആക്ഷേപമില്ല. അദ്ദേഹം അവിടെ പോകുമ്പോൾ നാട്ടിൻകരയും ജനങ്ങളുടേയും ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ സന്തുഷ്ടരാണ്.”

* SRI I. K. SUBRAMANIA PILLAY :—“Mr. Chairman, Sir, I support the demand under Electricity. I consider that the provision of 11½ crores of rupees on the capital outlay is a luminous aspect of the Budget proposals. Our State has been the pioneer in the matter of electrification of rural areas and it is gratifying to note that within the scheduled period we will be completing the target. I congratulate the Hon. Minister on his efforts. But we should not feel contented and complacent. We should try to rectify the defects in the administration of the Electricity system. A number of villages in Tirunelveli, Tanjore and Tiruchirappalli districts have not yet been electrified. I think it is time for the Government to revise their policy with regard to electrical undertakings. The Government are pursuing a policy so far as irrigation schemes are concerned. They do not take into account the profit and loss. From the expenditure on Revenue Account, we find that the interest on irrigation works for which capital accounts are kept alone comes to Rs. 150 to 170 lakhs every year. But that is as

[P. K. Subramania Pillay] [16th March 1955]

it should be, because we are collecting a large portion of the amount from agriculturists. Electricity also occupies an important place in the economic progress of the country. Therefore, supply of electricity at cheap rates is a prerequisite to industrial progress and agricultural economy. Electricity helps irrigation in the matter of lifting well water and therefore it is essential that the rates should be reduced. Our State has been the pioneer in extending electricity to rural areas and we should take a lead in the matter of reduction of rates also.

“ A glance at the Budget will show that the Electricity Department is the greatest profiteering concern in our State. Electricity works not only pay the interest charges but they gave a sizeable income to our exchequer. I think the Government should examine the structural policy to suit the spirit of the times during the Second Five-Year Plan which lays great emphasis on industrialisation and machination of agriculture. That the Government are not following the spirit of the times can be seen from the insistence they make on the guarantee system. The guarantee system may be all right when there are no consumers and when the applicant is the only consumer, but when there are a number of consumers, I think it is inequitable to insist on a guarantee when the line is self-sufficient. I am told that there is some Government Order which stands against the abolition of that system. I would request the Government to consider the repeal of the Government Order and do away with this guarantee system.

“ Then, there is the war surcharge. Reference was made to this some time ago. I do not want to say anything about it except to point out that it is a glaring anachronism.

“ Certain areas bordering Travancore-Cochin State do not get electric supply even now. I am referring to a place near Shencottah by name Viswanathapuram. A private company is supplying electricity to the station and it is willing to extend the supply to Tenkasi taluk. If the Government will give permission, it can be extended.

“ I congratulate the Hon. Minister on his efforts to speed up capital works. We are told that another 300 villages would be electrified at the end of the year and that about 2,200 villages have been already electrified. We do not know what is the total consumption and how much is utilized for ostensible purposes. I think the Government would do well to appoint a Committee to go into the question of the character of consumption and to suggest ways and means for increasing the productive consumption. Production is one thing and there should be no waste in a Welfare State. The Government should facilitate more productive consumption in the State.”

10-35
a.m.

* SRI M. KANDASAMY KANDER :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, 1955-56-ம் வருஷத்திய மின்சார இலாகா மான்யத்தின்மீது கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள்

16th March 1955] [Sri M. Kandasamy Kander]

சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார இலாகாவுக்கு இவ்வருஷத்தில் நிறையப் பணம் ஒதுக்கியிருந்துங்கூட கிராமங்களிலுள்ள 6,000 கிணறுகளுக்குத் தான் மின்சார வசதி கொடுக்கப்போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ஐந்தாறு கிராமங்களுக்கு வீட்டு வசதிக்காக மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்போவதாகவும் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆறு மிரம் கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி அளிப்பதோடு 4 ஆயிரம் சேர்த்து, 10 ஆயிரம் கிணறுகளுக்காவது மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாய அபிவிருத்திக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். சில இடங்களில் 30, 40 அடிகள் வரையில் ஆழமாகக் கிணறுகள் தோண்டினால்தான் தண்ணீர் வருகிறது. மாடுகளைக்கொண்டு அவ்வளவு ஆழத்திலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கிணறுகளில் பம்பு செடுகளைப் பொருத்துவதற்கு மின்சாரம் தாராளமாக விநியோகிக்கப்படுமானால் கூடுமானவரை உழைக்கும் சிரமம் குறையும். விவசாயிகள் அந்த அளவுக்கு விவசாயத்தில் முழுக் கவனம் செலுத்தி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆறுமிரம் கிணறுகள் எப்பதற்குப் பதிலாக 10 ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீட்டுவசதிக்காக 500 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக 100, 200 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதை நிறுத்திக் கொண்டு, அந்த அளவுக்கு விவசாயத்திற்காக மின்சாரம் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். வீடுகளுக்கு மின்சாரம் அவசியம் என்றாலுங்கூட, விவசாயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதிகமான கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி ஏற்படச் செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“6,000 அல்லது 10,000 கிணறுகளுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டியிருப்பதால் புதிதாக மின்சார லைன்கள் போடவேண்டியிருக்கிறது. லைன் போடவேண்டிய இடங்களில் சர்க்கார் 100 ரூபாய் செலவு செய்தால் 10 ரூபாய் வருமானம் வரவேண்டுமென்று சில நிபந்தனை இருப்பதால் லைன் போடுவதற்கே முடியாமல் போய்விடுகிறது. அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வருமானம் சரியாக இல்லாததால் உங்களுடைய கிராமத்துக்கு லைன் போட முடியாது என்று மறுதலித்து விடுகிறார்கள். 1937-ம் வருஷத்திலிருந்தே தர்மபுரியிலிருந்து-பாளையம் புதூர், தர்மபுரியிலிருந்து-பென்கைரம், மேட்டூரிலிருந்து-மேச்சேரிக்கு இந்த லைன்களைப் போட விவசாயிகள் அபிளிகேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். ‘100-க்கு பத்து ரூபாய்க்கு குறைவாக வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, லைன் போடமுடியாது’, என்ற சொல்லி அபிளிகேஷனை தள்ளிவிட்டார்கள். நிச்சயமான ஐந்தடி சத விகித வருமானம் வந்தாலும் அந்த லைன்களைப் போடவேண்டும். இம்முறையில் விவசாயிகள் அபிளிகேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். பத்து மைல் நீளம் லைன் போட வேண்டுமானால் 200 நாபர்கள், ஒவ்வொருவரும் 5 ஹார்ஸ் பவர் வீதம், 1,000 ஹார்ஸ் பவர் இன்ஜின்கள் வைத்திருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, அதன் பிறகு அங்குள்ள மக்கள் அபிளிகேஷன் போட்டும் இன்று வரை ஒருவிதமான ‘இன்வெஸ்டிகேஷனும்’ செய்யாமல் பழைய லைன் அப்படியே இருக்கிறது. பழைய அபிளிகேஷன் போட்ட இடங்களிலெல்லாம் லைன் போடும் வேலையை முன்னால் எடுத்துச் செய்யவேண்டுமாய் கனம் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ஒரு ஹார்ஸ் பவர் இன்ஜின் வைக்கவேண்டுமானால் 50 ரூபாய் காரண்டி, கொடுக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது சட்டம் இருக்கிறது. மழை இல்லாமல் தண்ணீர் வராவிட்டாலுங்கூட, மேற்படி தொகை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் ‘ரெமிஷன்’ செய்துகொள்ளலாம். என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. ரெமிஷன் செய்து கொள்ளவேண்டுமானால் தாசித்தாரிடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி அதற்குப் பிறகு ரெமிஷன் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிக மழை பெய்தாலுங்கூட தண்ணீர் இறைக்காமல்கூட இருக்கிறோம். அப்படி ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 ரூபாய் கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்ற கட்டாயமான

[Sri M. Kandasamy Kander] [16th March 1955]

நிபந்தனை இருக்கிறது. ஐம்பது ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக 25 ரூபாய் அளவுக்குக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பெரிய பெரிய மில்களுக்கு ஏராளமான அளவு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு கோடி முதல் இரண்டு கோடி ரூபாய் வரை வருமானம் வருகிறது. மில் சொந்தக்காரர்களுக்கு தாங்களே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு சக்தி இருப்பதால் மில்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய மின்சாரத்தை ஓரளவு குறைத்துக்கொண்டு அதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சேலம் ஜில்லாவில் எந்தவிதமான நீர்த்தேக்கமும் கிடையாது. சேலம் ஜில்லாவின் வடபாகம் மிகவும் வறண்டபிரதேசமாகும். முப்பது, 40 அடி ஆழம் கிணறு வெட்டித்தான் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லா வரண்ட பிரதேசமாகையால் அங்கு அதிகமான கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமாய் நான் மன்றாடி கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI V. S. CHINNASAMY NAIDU :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, மின்சார இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நமது நாட்டிலே மின்சாரம் அதிகமாக பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று கச்சாக்கார கணக்கில் இருக்கிறது. பல பட்டணங்களிலே அழகாக மின்சார விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வித விதமான விளக்குகள் நகரங்களை அலங்கரித்து வருகின்றன. ஆனால், அதே சமயத்தில் கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் மின்சாரமென்றால் என்னவென்பதைக்கூட தெரிந்து கொள்ளமுடியாமலிருக்கிறார்கள்.

“விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் மிகவும் அவசியம். விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுப்பதே நமது லட்சியமாக இருக்கவேண்டுமென்று மகாத்மா காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு போன்ற தலைவர்களெல்லாம் சென்ற 30 வருஷ காலமாகவே சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த லட்சியத்தை நாம் இப்பொழுது அதிகமாய் பின்பற்றுவது கிடையாது. ஏன்? நகரங்களில் பெரிய பெரிய ‘டேம்’ லைடுகள், ஆடம்பரமான விளக்குகள் ஆகியவைகளுக்கெல்லாம் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆடம்பரமான விளக்குகளுக்கு மின்சாரம் அளிப்பதற்குப் பதிலாக அந்த மின்சாரத்தை விவசாயக் காரியங்களுக்கு அளிக்கலாம். கிராமங்களில் மிக ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு உதவியாக இருப்பதற்கு மின்சார சக்தி விநியோகிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நகரங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடாதென்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் ஆடம்பரமான காரியங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் நகரங்களின் அவசியமான தேவைக்கு மட்டுமே அளித்து, கூடுமானவரையில் நகரங்களில் மின்சாரத்தை சிக்கனமாக உபயோகப்படுத்தி, அந்த அளவுக்கு கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்வதால் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்மென்று நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“என்னுடைய தொகுதி மக்கள் மின்சாரம் என்றால் என்ன என்று தெரியாத அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். பத்து, பதினைந்து மைல்கள் தூரம் சென்றால்தான் மின்சார விளக்குகள் எரிவதைப் பார்க்கமுடியும். மின்சார விளக்குகளையே பார்த்தறியாத என்னுடைய தொகுதி மக்களுக்கு விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தப்பற்றி என்ன தெரிந்து கொள்ளமுடியும்? என்னுடைய தொகுதியானது மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகும். இம்மாதிரி பின்தங்கிய பகுதிக்கு விவசாயத்திற்காக மின்

16th March 1955] [Sri V. S. Chinnasamy Naidu]

சாரம் கட்டாயமாக கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“என்னுடைய தொகுதியில் 15 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் ஜனங்கள் கொண்ட நத்தம் டவுன் என்று, மேஜர் பஞ்சாயத்துகளும் இருக்கின்றன. அங்குள்ள மக்களும் தங்கள் தங்கள் பஞ்சாயத்து டவுனுக்கும் மின்சாரம் விநியோகிக்க 10 வருஷங்களாய் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை எந்தவிதமான பலனும் அவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை.

“கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், பொள்ளாச்சி தாலுக்காக்களில் 50, 60 அடி ஆழம் வரையில் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கின்றன. மழை பெய்யாது பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைக்க மாடுகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் ஐந்து நிமிஷம், பத்து நிமிஷம் மின்சார சக்தியைக் கொண்டு மாடுகள் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இறைத்தாலும் கூட முழு சார்ஜ் வசூல் செய்வதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தப் பிரதேசங்களிலெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மின்சார ‘கனெக்ஷன்’ பெறுவதில் ஒரு முறை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. முதலில் விவசாயி மனுச்செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு இன்ஜினீயர் டிபார்ட்மென்டார் பரிசீலிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு ஒரு வருஷமோ பத்து வருஷமோ கழித்து லைன் ‘ஒபன்’ செய்யவேண்டும். அதற்குப் பிறகு விவசாயிகள் தங்களுடைய பசுவை அடையவேண்டும் என்ற திட்டம் இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். விவசாயிகள் மனுப் போடவேண்டுமென்ற திட்டம் ஏன் இருக்கவேண்டும்? சர்க்காரே ஏன் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கக்கூடாது? எங்கெங்கெல்லாம் புதிய லைன்கள் போடவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் புதிய லைன்கள் போடுவதற்கு சர்க்காரே முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கிராமங்களுக்கு லைன்கள் போட்டு விட்டு, அங்குள்ள மக்கள் விவசாயத்திற்கு கட்டாயமாக மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் எடுத்துக்கொண்டுவிடுவார்கள். லைன் போட்டுக் கொண்டோ போய்விட்டால் தேவையானவர்கள் மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்வார்கள், தேவையில்லாதவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். நான் சர்க்காருக்குச் சொல்வதென்னவென்றால், புதிய லைன்கள் போடும் வேலையை சர்க்கார் தாங்களாகவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகள் கேட்டாலும் சரி, கேட்காவிட்டாலும் சரி, சர்க்காரே கிராம விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மின்சார வசதியைக்கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வழி செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, 10-46 விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் பெருக்குவதற்கு மின்சார வசதி பூராவுமே a.m. நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்தி வருவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள்.

“இந்த மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதினால் விவசாயிகளுக்கு செழுமையும் ஆதரவும் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் தண்ணீர் எடுப்பதற்கும், பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கும் மின்சாரம் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று மனு போட்டால் ஏதோ சாக்குப் போக்குச் சொல்லித் தடுத்துவிடுகிறார்கள். ஏதோ சிலருக்குத்தான் பர்மிட் கிடைக்கிறது. கிராமாதிரங்களில் நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மனுப்போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக்கிடைக்கவில்லை என்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக 200, 300 ரூபாயாகவும் செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு தடையும் தாமதமும் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தால் கிராமாதிரங்களில்

[Sri V. Balakrishnan] [16th March 1955]

மின்சாரம் எவ்வாறு பரவும்? இந்தத் தவறுக்கு முக்கியமான காரணமாக இருப்பவர்கள் மந்திரி அவர்களுடைய இலாக்காவில் இருக்கக்கூடிய கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களுடன்தான். மந்திரி அல்ல.

“வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு விவசாயி ஒரு நீண்ட மனு ஒன்று எழுதி யிருக்கிறார். அவர் விவசாயத்திற்காக அதிக மின்சாரம் தேவையாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு எத்தனையோ தடவை மனுச் செய்துக்கொண்டும் மின்சாரம் கொடுக்காமல் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். மின்சாரம் கிடைக்காவிட்டால் சட்டசபை முன்பு உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிரையே விடுவதாகச் சொன்னார். அப்படி செய்து உயிரையே இழந்தால் அதற்காகச் சட்டசபையை ஒத்திப்போடவேண்டியதாக இருக்கும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு 5,000, 6,000 ரூபாய் அன்றைய தினம் வீணாகும் சேலவு என்று நினைத்தேன். நான் அவரை அழைத்து உண்ணாவிரதத்தை விட்டு விடுங்களென்று புத்திமதி சொல்லியதின்பேரில் உண்ணாவிரதத்தை விட்டுவிட்டார். அவர் குறை அவ்வளவும் உண்மையென்று சொல்லிவிட்டாலும் அவர்கள் சொல்வதில் ஏதோ இந்த மின்சாரம் பெறும் விஷயத்தில் தொந்தரவு இருக்கிறது என்று மாத்திரம் சொல்லிவிடலாம்.

“வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சாத்தனூர் கிராமத்தில் பல ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் மனுக்கள் போட்டு மின்சாரம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகளாக இருக்கும் விவசாயிக்கு மின்சார பெர்மிட் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் பணக்காரர்களுக்கும், படித்தவர்களுக்கும், உயர்ந்த வகுப்பினர்களுக்கும்தான் உடனடியாக மின்சார வசதி கிடைக்கிறது. அவர்கள் மனு போட்டவுடன் கொடுத்தவிடுகிறார்கள். ஆனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது சாக்குப்போக்குச் சொல்லி பதில் அனுப்பி விடுகிறார்கள். அப்படி காலதாமதம் செய்து கொடுத்தாலும் இந்த பர்மிட் ‘டெம்பரரி பர்மிட்’ என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த லைசென்ஸ்களை டெம்பரரியாகக் கொடுக்காமல் பர்மனெண்டாக கொடுக்கவேண்டும் என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் டெம்பரரி பெர்மனன்ட் என்று வித்தியாசம் செய்வதைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரத்தை பர்மனெண்டாக கொடுக்கவேண்டும் என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் செய்கவில்லை. வியாபாரிகளுக்குப் போடக்கூடிய Tariff ரேட்டை விவசாயிகளுக்கும் போடுகிறார்களாம். அதற்கும் தாங்கள் கட்டிய விவசாய ரேட் வரிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் குறிப்பிட்டு மனுக்கள் போட்டால் அதுவும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லையாம்.

“இது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இன்னொரு விவசாயி மனு கொடுத்திருக்கிறார். பல ஆண்டுகளாக இவர் கஷ்டப்பட்டுப் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. பல மனுக்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பியும் ஒன்றும் கவனிக்கப்படாமல் சாக்குப்போக்குச் சொல்லி தட்டிக் கழித்திருக்கிறார்கள். இன்னொரு விவசாயி எழுதியிருக்கிறார் போதிய தண்ணீர் கிடைக்கிறது சர்க்கார் மின்சார இலாக்காவுக்கு 1949-லிருந்து ஐந்து ஹார்ஸ் பவர் பம்பு செட்ருக்கு மனுவின்மேல் மனு எழுதியும், கடைசியில் 1954-ம் ஆண்டு மேமீ 28-வயில் மராமத்து இலாக்காக மந்திரி அவர்களுக்கு மனு எழுதியும் நாளது தேதி வரையில் மின்சாரம் சப்ளை கிடைத்தபாடில்லே. நான் எழுதும் மனுக்களுக்கு ஏதாவது சாக்கு போக்கு சொல்லிவிடுகிறார்கள். இது மாதிரியாக விவசாயிகளிடத்தில் நடக்கக்கூடிய நிலைமையில் இலாக்காவில் இருக்கும் கீழ் உத்தியோகஸ்தர்கள் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும். ஆதலால் கிராமங்கள்வாரியாகவும், தாலுக்கா வாரியாகவும், ஜில்லாவாரியாகவும் எவ்வளவு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன, எவ்வளவு பேர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தார்கள், எவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, கொடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன என்பதுபோன்ற விஷயங்களை யெல்லாம் ஆராயவேண்டும். இன்னும் யார் யாருக்கு சீக்கிரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், என்ன காரணம்பற்றி அவர்களுக்கு மாத்திரம் சீக்கிரமாக கொடுக்கப்பட்டன என்பதையெல்லாம் அறிய

16th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

விரும்புகிறேன். இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தில், ஏழைகள் என்றும் பணக்காரர்கள் என்றும் படித்தவர்கள் என்றும், படிக்காதவர்கள் என்றும், உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் என்றும், தாழ்ந்த வகுப்பினர்கள் என்றும் பாருபடுத்துவதாக புகார் சொல்லப்படுகிறது. இதில் எந்தவித வித்தியாசமும் பாராட்டாமல் எல்லோரையும் ஒரேவிதமாக பாவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து 200, 300 ரூபாய் பணம் வசூலிக்கப்பட்டதாக தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்காக ‘லோன்’ கொடுத்தால் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் ஒத்துக்கொண்டு பணம் கொடுப்பதாக விவசாயிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பிறகு லோன் வேண்டியதில்லை என்று சொல்லி விட்டுக்கிறார்கள். பத்து பேர் மனு செய்து, அதில் ஐந்து பேர் வாலண்டரி கண்டிரிபூஷன் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள் பின் வி.எஸ்.ஸி. வேண்டாமென்று சர்க்கார் உத்திரவு செய்தார்கள். லைசன்ஸ் கொடுக்கும் போது 10 பேருக்குள் யார் யார் முந்தி கொடுத்தார்களென்று பார்த்து மாத்திரம் லைசன்ஸ் கொடுத்தார்களாம். முன்வந்த வரிசை கிரமப்படி லைசன்ஸ் கொடுக்காமல் பின்னால் மனு போட்டவர்கள் வி.எஸ்.ஸி. கொடுக்க ஒத்துக்கொண்ட காரணத்திற்காக அவருக்கு சலுகை கொடுத்து அவர்களுக்கு முன் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. வி.எஸ்.ஸி. வேண்டாமென்று சர்க்கார் உத்திரவு செய்திருக்கும்போது முந்தி மனு போட்டவர்களுக்குத்தானே முதல் அனுமதி கொடுத்திருக்க வேண்டும்? அப்படிச் செய்யவில்லை. இதில் ஓர் பாரபட்சம். விவசாயிகளுக்கு அந்நி. ஆதலால் இந்த ஊழல்களை எல்லாம் போக்கி ஒருவிதமான பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்தபோது 20,000 ரூபாய் பங்கு பணம் சர்க்காருக்கு பாங்கில் இருந்தது. அதில் டிவிடண்ட் 10-சதம் 12-சத விகிதம் வரை கிடைத்தது. இணைப்பிற்குப்பின் சென்னை சர்க்காருக்கு நல்ல லாபம் வந்தகொண்டிருந்த பங்கு உரிமையை புதுக்கோட்டை எஸ். கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து தனிப்பட்டவருக்கு விற்குவிட்டார்கள். நல்ல லாபம் தரக்கூடிய ஸ்தாபனம் புதுக்கோட்டை மின்சார நிலையம். புதுக்கோட்டை சமஸ்தான நிர்வாகத்தில் இந்த நிலையத்தை தேசிய மயமாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சட்டசபையில் இது நிறைவேற்ற மசோதாவும் வகுக்கப்பட்டது. புதுக்கோட்டை நகர மக்கள் மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையம் நகர மக்களுடைய ஆதரவால் தான் 10, 12 பர்சென்ட் லாபம் கொடுக்க முடிகிறது. இந்த லாபம் வெளி ஊர்களிலே உள்ள பங்குதாரர்களுக்குப்போய் அவர்கள் சுகத்தை அடைகிறார்கள். இந்த நிலையத்தின் வருமானத்தின் நன்மை நகர மக்களுக்கும் வரும்படி சர்க்கார் செய்யவேண்டும். புதுக்கோட்டை நிலையத்தை சர்க்காரோ, நகர சபையோ எடுத்து லாபத்தை மக்கள் மறைமுகமான செலாகியங்களை அடையும்பொருட்டு செய்ய முன்வர வேண்டும்.”

*SRI K. V. RAMASWAMY :—“கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் கோபாலன் உன்னி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். சமீபத்தில் நடைபெற்ற ஆவடி காங்கிரசில் சோஷலிஸ்ட் முதாய அமைப்பைப்பற்றி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். சோஷலிஸம் உருவாக வேண்டுமானால், தொழில் வளர்ச்சி அவசியம். தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் தேவையானது மின்சாரம். அது நமக்கெல்லாம் நன்கு தெரிந்த விஷயம். எனவே மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்த, எந்த அளவிற்குத் திட்டங்களை அதிகரிக்கிறோமோ, அந்த அளவிற்குத்தான் தொழில் வளரும். தொழில் வளர்ந்தால் சோஷலிஸ்ட் முக அமைப்பை உருவாக்க முடியும். ஆகவே இதை அதிகரிப்பதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். இன்னும் குந்தா ஜல மின்சாரத் திட்டத்தை பிளானிங் கமிஷன் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆகவே

[Sri K. V. Ramaswamy] [16th March 1955]

பிளானிங் கமிஷனை உடனடியாக இத்திட்டத்தை அங்கீகரிக்கும்படி செய்ய மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தும்படியாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“கிராமங்களிலே மின்சாரத்தை அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இன்னும் எத்தனையோ கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியாக விஸ்தரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக, சேலம் ஜில்லாவில் இன்னும் எத்தனையோ கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. நாமக்கல்லை எடுத்துக்கொண்டால், சமீபத்தில் ஒரு பிரிக்கா சென்டருக்கு அதாவது சேந்தமங்கலத்திற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இதை கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் திறந்துவைத்தார். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்து அங்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும், அது ‘டொமஸ்டிக்’ வேலைகளுக்காகவே உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பகுதி கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அது பயன்படாமல் இருக்கிறது. பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய துத்திக்குளம், காளப்பநாயக்கன்பட்டி, முத்துகாப்படி ஆகிய கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் தங்களுக்கு மின்சார வசதி வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டு இருந்தும் கூட, அவர்களுக்கு என்ன காரணத்தைக் கொண்டோ இதுவரை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இப்போது சேந்தமங்கலத்திற்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் மின்சாரமானது விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் எடுத்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவிடும்படி சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் திருச்செங்கோடு தாலுகாவில் பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, மோளூர், கருமாம்பட்டி போன்ற கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று பல வருஷங்களாக விண்ணப்பித்துக்கொண்டும் இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதையும் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“மின்சார கட்டணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகப் போடப்படுகின்றது. உற்பத்தியாகக்கூடிய மின்சாரத்தில் 58 சதவிகிதம் தொழில் காரியத்திற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. பதினைந்து சதவிகிதமே விவசாயத்திற்கு பயன்படுகிறது. குறைவாக உபயோகிப்பதால், விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகின்றது. அதைக் குறைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகள் இருக்கும் நிலைமையை நாம் நன்கு அறிவோம். ஆகவே மின்சாரத்தை அதிகப்படியாக உபயோகிப்பதற்கு ஊக்குவிக்கும் அளவிலாவது அல்லது அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலாவது அவர்களுக்கு கட்டணத்தை குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வேண்டுமென்றால் அதைச் சரிக்காட்டுவதற்கு தொழில் காரணமாக உபயோகிக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஒன்றிரண்டு காசு ஒரு யூனிட்டுக்கு அதிகப்படுத்தி, அதைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ளலாமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தது, **unconnected minimum charge**. இது ரொம்பவும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு (**horse power**) ரூ. 10-க்கு மேல் வசூலிக்கக்கூடாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகின்றேன்.

“மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும்போது அதை அரசியல் நோக்கத்திற்காக விஸ்தரிக்கக்கூடாது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் சாத்தான் குளத்திற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு விஸ்தரிக்கப்பட்டதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். வசதியில்லாத மக்களுக்கு அங்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் அது அரசியல் காரணத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகுதியில் ஒரு உபதேர்தல் நடக்கும் சமயத்தில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல வருஷங்களாக கேட்டும் விஸ்தரிக்கப்படாமல், உபதேர்தல் சமயத்தில் மட்டும் அது விஸ்தரிக்கப்படுவானே? அதை தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக அங்கு சென்ற கனம் முதன் மந்திரி அவர்கள் திறந்து

16th March 1955] [Sri K. V. Ramaswamy]

வைத்தார்கள். இப்படி அரசியல் காரணத்திற்காக இவைகளை உபயோகப் படுத்தக்கூடாது. வரிசைப்படி கொடுப்பது **priority** என்ற முறையில் அங்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டதா, அல்லது தேர்தலுக்காகத்தான் விஸ்தரிக்கப் பட்டதா என்று ஒன்றும் தெரியவில்லை. இதை மந்திரியார் அவர்கள் தெளிவுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ நம்முடைய தேசத்தில் இன்னும் அதிகப்படியான மின்சாரக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இன்றைய நிலைமையில் போதிய அளவிற்கு இல்லை. மதராஸில் இருக்கிற ‘தர்மல் ஸ்டேஷன்’ உபயோகத்திற்காக கருவிகள் இல்லாமைதான், அமெரிக்காவிலிருந்து 29 லட்ச ரூபாய் பெறுமான சாமான்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தச் சாமான்களை யெல்லாம் நாம் நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயே உற்பத்தி செய்யவேண்டும். மேட்டூரில் ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிகல் பொர்க்குப்பர் ஒன்று இருக்கிறது. அதனால் ஓரளவு தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடிகிறது. ஆனால் நமக்கு தேவை அதிகம். ஆகவே நம்முடைய தேவைக்கு ஏற்ப அதனொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்தவேண்டும். பெரிய அளவில் விரிவுபடுத்தி நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

* SRI T. ANANTA PAI:—“ Mr. Chairman, I have been called upon to speak after two beautiful Tamil speeches. I envy members who are able to speak here in regional languages. My desire to express myself in my own language, viz., Kannada is of course no less. But I am very much handicapped because the Hon. Minister does not know it and my anxiety to impress upon him and the Government the requirements of my district is so great that I have to sacrifice my desire, I should say my lesser desire to speak in Kannada. 11-10 a.m.

“ Sir, we have been hearing statements relating to the per capita production and per capita consumption of electricity in other countries and pointing out that our Government have no reason to be self-complacent over the achievements that have already been made. To say that we have got a long way to cover is something different from saying that we not done anything at all. I must say in this connection that what the Government have achieved during these years and what they have done in the past and what they propose to do in the near future is something about which we can reasonably be proud. But of course, this does not mean that the Government have done everything that is possible in respect of every area. The fact that in this budget a sum of not less than Rs. 7 crores has been set apart for rural electrification is a guarantee that the Government are quite alive to their responsibilities in attending to the needs of the people of the State. But even here we have to be a little careful. For instance, one hon. Member rightly pointed out that side by side with providing electricity, steps should also be taken to provide employment. Sir, when we envisage huge expenditure running into crores of rupees and if that expenditure is meant only for providing electricity without at the same time providing for employment, it is something which needs some looking into. If such huge amounts were to be invested in a country like Japan, I am sure the Japanese Government would have been able to find employment for a considerable

[Sri T. Ananta Pai]

[16th March 1955]

number of people of their country. Because, every part of machinery required for their projects, be they electricity projects or any other, is manufactured in that country itself. This means lot of work for a large number of people of the country. This results naturally in giving a fillip to the country's industrial development. But as long as we depend upon foreign countries for every part of a machinery, we will not be able to achieve our real objective in spite of the fact that we spend crores of rupees on these projects. Our progress in all spheres will also be not to the extent which we would like. I would very much like the Hon. Minister to take early steps to see that every article that we require for the production and supply of electricity is manufactured in this country itself. I would request him to include a suitable scheme in this regard in the Second Five-Year Plan at least. Every rupee that we invest on such a scheme will really yield very good results and our people can get the full benefits from the various electrification schemes started by the Government.

“ Sir, I have heard people saying that the hydro-electric resources in this State are getting exhausted. No less a person than the Chief Engineer to this Government is reported to have given expression to the view that after the Kundah scheme, there may not be much scope for many hydro-electricity schemes in the Madras State. Evidently, he has forgotten that Malabar and South Kanara are still parts of the Madras State. I must point out to the Government that these two districts which are in the West Coast and which are responsible for accumulating so much of water, have a number of rivers which flow even from a height of 2,000 feet. Many of these rivers could be very usefully utilised. Of course, there are certain difficulties in inter-State adjustments. But I do not agree that in the matter of production of electricity we have to think in terms of the resources available only in this State. For the purpose of economic production of electricity, we have to take into consideration the resources available in the neighbouring States as well which we can use, with the co-operation of the neighbouring States. For instance take the Barepore project. With the co-operation of the Coorg Government, the possibilities of executing this scheme could be very well considered. There is another such thing in the district of South Kanar itself, viz., Varahi Project. This project also is capable of producing 1,20,000 K.W. What is needed is co-operation between the Madras Government and the Mysore Government. I think the Mysore Government will be ready to co-operate. I do not know why there should be such difficulties. Given the necessary goodwill on both sides, I am quite sure that all these problems are quite capable of being solved. We must take up these schemes. Can we not do this when both at the Centre and the various States we have the same party in power as a joint enterprise wherever necessary?

“ Sir, I am glad that the Hon. the Minister for Public Works has laid stress on the fact that the Electricity Department is being run as a commercial proposition. But, do the people working in

16th March 1955] [Sri T. Ananata Pai]

the department realise this? No doubt it has to be looked at as a commercial enterprise. If really we want to run the electricity department as a commercial enterprise, steps must be taken to effect economies as far as possible and wherever necessary. We must also try to increase the revenue by selling more power. We must also take steps to popularize the use of electricity to the maximum extent possible. In this connection, I must also point out that the interest of the consumers also should be taken into consideration. Suitable rules and regulations must be framed so that the department may be run efficiently as a commercial enterprise and not as a Government department with rigid rules and regulations. Unless all these things are done, I am afraid the people will not be able to use electricity to the same extent that they should. To-day, we are talking of supplying electricity for agricultural purposes. The agriculturists require pump-sets and other things. But, they are not able to get them easily. The Government should think of some scheme by which they can have all these things stored up for ready supply to those agriculturists who need them. The Government should help these poor agriculturists to take these things on a hire-purchase system. Only when the Government come forward to help the agriculturists in this manner, they will be induced to use more and more power. I hope the Government will do something in the matter.

“ While speaking on this Demand, I wish to draw the attention of the Hon. the Minister for Public Works to the position of electric supply in my own home town of Udipi. The Government took over a private company and have invested some money. To-day, we are charged 9 annas per unit of electricity consumed. This is a very high rate indeed. Of course, the Government may say, “ Well, the private company, i.e., the licensee was charging you 12 annas. We have reduced it to 9 annas.” Sir, I do not think it can be a consolation. It may be said that the cost of production is high in that place. It is for the Government to look into this matter and see whether they cannot effect some economies in order that more power may be made available to the people of the locality at a lesser rate than 9 annas. Whether there is greater consumption or less, the same staff is employed there. The overhead charges are the same. I would like to take this opportunity to request the Hon. Minister to reduce the rate even before the Jog power is made available. Otherwise it will be difficult for the people to utilise the power in the manner the Government want them to do. As I said before, if it is the idea of the Government to run the Electricity Department as a commercial proposition, they must take all possible steps to encourage the people to utilise more and more power. Unless the people begin to utilise more and more electricity for various purposes, the object of the Government cannot be achieved. At the same time, the Government must also see whether some economies could not be effected. It is said that there should be a return in respect of certain works to the extent of about 10 per cent. But, we must also take note of the fact that this represents $3\frac{1}{2}$ per cent interest and the rest,

[Sri T. Ananata Pai] [16th March 1955]

other charges. Why should not these other charges be reduced? That is why I have to emphasise again the need for examining whether economies are not possible and whether the overhead charges cannot be reduced. In this connection we may also take into account what the Travancore Government have done. They have in order to encourage use of electricity, reduced their return from $7\frac{1}{2}$ per cent to 5 per cent. I am of the opinion that if only the Government take care to reduce the overhead charges and to effect some economies in certain respects and at the same time reduce the rates and thus encourage the people to utilise electricity more and more, they can very easily achieve their objective."

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri P. G. Karuthiruman):—
"The hon. Member has got only one more minute."

SRI T. ANANTA PAI:—"Thank you, Sir. Within the one minute which is at my disposal, I should like to refer to the excellent work that the Government have done in the matter of the supply of Jog power to South Kanara. I may, however, request the Government to do whatever is yet to be done without delay. Of course, this work has to be undertaken with the co-operation of the Mysore Government. They have assured me and the representatives from South Kanara that the work will be expedited. Although according to schedule the Mysore Government are expected to complete the work on their side only by October 1956, they have said that they would try to see that power was given to us even in the first quarter of 1956. So, our Government may proceed with the extension of rural electrification. They need not wait till the Jog power was made available to us. I would like to request the Hon. the Minister for Public Works to take up the work of extension of electricity in South Kanara even in anticipation of the availability of Jog power. Thank you very much, Mr. Chairman."

11-10
a.m.

SRI N. C. RAMASAMY KANDER:—"கனம் சபைத்தலைவர் அவர்களே, இங்கே மராமத்து இலாகா மந்திரியார் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மின்சார மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன். நமது மாகாணத்திலேயே கிராமங்கள்தான் அதிகம் உள்ளன. அதை இங்குள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும், மந்திரிகளும் நன்கு அறிவார்கள். இப்போது மின்சாரத்தை அதிகமாக எங்கு செலவழிக்க வேண்டுமென்றால், நமது மாகாணத்திலே உள்ள பிற்போக்கான கிராமங்களுக்கும், ஜில்லாக்களுக்குமேயாகும். எங்கெங்கு கிணறுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, எங்கெங்கு கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க மாடுகளை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள், எங்கெங்கு ஆயில் என்ஜின்கள் குறைவாக இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் கவனித்து, எங்கு குறைவாக இருக்கின்றதோ அந்த இடங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். இப்போது சர்க்கார் குறிப்பிலே, சுமார் 6,000 கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி அதிகப்படுத்தப்போவதாக இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலேயே சுமார் 160 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பிரக்காவிலும் 3,000 கிணறுகள் இருக்கின்றன. அந்த 3,000 கிணறுகளிலிருந்து பெரும்பாலும் மாடுகளைக் கொண்டுதான் நீர் இறைக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஒன்றிரண்டு ஆயில் என்ஜின்களே உள்ளன. இதுபோன்ற பிற்போக்கான பகுதிகளில் சுமார் ஆறு ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்யப்பட இருப்பது

16th March 1955] [Sri N. C. Ramasamy Kander]

போதவே போதாது. 16,000 கிணறுகளுக்காவது வசதி செய்துகொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான், கூடுமான வரையில் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் 200, 300 கிணறுகளுக்காவது வசதி செய்துகொடுக்க முடியும். ஆகவே மந்திரி அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் கொண்டு ஆவன செய்வதோடு, எந்தப் பகுதிகளில் மாடுகளை அதிகமாகக் கொண்டு விவசாயம் நடைபெறுகிறதோ, அந்தப் பிற்போக்கான இடங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ என்னுடைய செங்கம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இதுவரைக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவே இல்லை. எனக்கு முன்பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் தன்னுடைய தாலுக்காவிலே மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை யென்றும், மின்சாரத்தைப் பார்க்கவேண்டுமானால் 10 மைல் தூரம் சென்றால்தான் காணமுடியுமென்றும் கூற்றினார்கள். ஆனால் என்னுடைய செங்கம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், இருபது மைல்களுக்கு அப்பால் சென்றால்தான், மின்சாரம் என்பது எப்படியிருக்கும் என்பது தெரியும். இந்த நிலைமையிலே எங்கள் செங்கம் தாலுக்கா விலிருந்து மின்சார நிலையத்திற்கு செல்லவேண்டுமானால் 8, 9 மைல் தொலைவிலுள்ள சிங்காரப்பேட்டைக்குப் போகவேண்டும். இப்போது சாத்தனூர் அணைக்கும் இடத்திற்கு மின்சாரம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து தானிப்பாடி, தாண்டராமப்பட்டு முதலிய இடங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வாறு பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கெல்லாம் ரொம்பவும் சீக்கிரத்தில் மின்சாரம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ இதற்கு முன் வருஷ பட்ஜெட்டில் செங்கம் தாலுக்காவில், செங்கம், புதுப்பாளையம் முதலிய இடங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க சுமார் மூன்று லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். அதே மாதிரி வரசூர், வாணபுரம், பெரும்பலை முதலிய இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்க ரூபாய் மூன்று லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். ஆனால் செங்கம் என்ற இடத்திற்குதான் இப்போது மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க என்ஜினியர்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். வரசூர், வாணபுரம், பெரும்பட்டு முதலிய இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கும் வேலையை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயத்திற்குத்தான் அதிகமாக இந்த மின்சாரத்தை கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், விவசாயிகள்தான், நமது சர்க்காருக்கும், ஜனங்களுக்கும், மரகாணத்திற்கும் முதலென்பது போன்றவர்கள். ஆகவே வீட்டு வசதிக்கு என்றும், நகர வசதிக்கு என்றும் அதிகமாக மின்சாரத்தை வைத்துக்கொள்ளாமல், விவசாய வசதிகளுக்கு மின்சாரத்தை அதிகமாக கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறுமையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ கனம் அக்கிராசனர் அவர்களே, வருகிற ஆண்டு பட்ஜெட்டில் மொத்தம் 11 கோடி 40 லட்சம் ரூபாய் மின்சாரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால் அது நம்முடைய மாகாணத்தின் மொத்த வருவாயில் நான்கில் ஒரு பங்கு ஆகின்றது. இதைப் பார்க்குங்கால், நமது மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்கள் கையில் எவ்வளவு பணத்தை நமது மக்கள் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். ஆகையால் நமது மந்திரி அவர்களுக்கு இதில் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிற தென்பதை அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். எங்களுக்கும் மந்திரி அவர்கள் இந்த பணத்தை சரியானபடி உபயோகிப்பார், என்பதில் பூர்ண நம்பிக்கையிருக்கிறது. ஆகையால் மந்திரி அவர்கள் இப்போது அவரிடம் ஒப்படைத்திருக்கும் பணத்தை வருகிற ஆண்டில் குறைபாடுகள் உள்ள பல பகுதிகளுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“ முதலில் என்னுடைய ஜில்லாவைப் பற்றி பேச வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் பிற்பாடு ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களை பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் மின்சார விநியோகத்திற்காக, சர்க்கார் இலாக்கா ஒன்றும், தென் ஆற்காடு மின்சார விநியோக

[Sri V. R. Nagarajan] [16th March 1955]

கம்பெனி என்ற ஒன்றும் இருக்கிறது. பல இடங்களில் இந்த இரண்டு உற்பத்தி ஸ்தாபனங்களின் lines போய்க் கொண்டிருந்த போதிலும் அங்குள்ள மக்கள் இந்த வேலைகளை பார்த்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வந்த பாடிஸ்லை. இது தான் அங்கேயிருக்கிற பெரிய குறைபாடு. மின்சார வேலைகள் அந்த கிராமங்களின் வழியாக வரவில்லையென்றால் அது வேறொரு பிரச்சனை. ஆனால் மின்சார சக்தி அந்த வழியாக செல்லும் போது, அவர்கள் உபயோகத்திற்கு கிடைக்கவில்லையென்றால், அதைப்பற்றி மிகவும் வருந்துகிறார்கள். இதை உடனடியாக போக்கவேண்டும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

“அடுத்தபடியாக எங்களுடைய தாலுக்காவில், அதாவது விழுப்புரம் தாலுக்காவில், வளவனூர், கண்டமங்கலம் பிரிக்காவில் இப்போது மின்சார வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பெரிய முதலாளிகள் எப்படியோ சமாளித்து, மின்சாரத்தை உபயோகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒவ்வொரு முதலாளியும் 7, 8, 10 பம்பு ஸெட்டுகள் ஒரு பகுதியில் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அருகாமையிலே 1, 2 பர்லாங் தூரத்தில் ஒன்றிரண்டு ஏக்கரா, அல்லது 5 ஏக்கராவுக்கு உட்பட்டு வைத்திருக்கும் விவசாயி 4, 5 வருஷங்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கூட ஒரு பம்பு ஸெட்டு வசதி கிடைக்கவில்லையென்றால், அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று நம்புகிறேன். ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து அதில் சற்று கவனம் செலுத்தி வருகிற ஆண்டு முதலாவது, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் மின்சார விநியோகம் எடுக்கும் போது, இந்த இரண்டு பிரிக்காக்களுக்கும் மின்சார வசதி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக, லிங்கா ரெட்டிப்பாளையம், சாஸையாம்பாளையம், கண்டமங்கலம் போன்ற ஊர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“பிறகு எங்களுடைய ஜில்லாவில் இன்னும் பல பகுதிகளிலிருந்து பல அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பாக சொல்கிறேன். திண்டிவனம் தாலுக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தத் தொகுதியிலிருந்து தான் கனம் வேணுகோபால் கவுண்டர் வருகிறார். அங்கே சாதாரணமாக மின்சாரம் எப்படி விநியோகிக்கப்படுகிறது என்றால், பகல் சரவின், இரவு சரவின் என்று விநியோகிக்கப்படுகிறது. சில பகுதிகளில் இரவிலேயும், சில பகுதிகளில் பகலிலும் மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவையாவது ஒரு சில காலத்திற்கு day service-ஐ night service ஆகவும் night service-ஐ day service ஆகவும் மாற்றினால் எல்லோருக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிறகு செஞ்சி தாலுக்காவில் கூட குறைகள் இருக்கின்றன. அதாவது எனது நண்பர் கனம் அரங்கநாதன் அவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவளுட்பேட்டை திட்டம் என்று ஒன்று ஏற்கனவே இருப்பதாக சொல்லுகிறார். இந்த மின்சார திட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து, இந்த 1955-ம் வருஷத்திலாவது மின்சாரத்தை ஜனங்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“விருத்தாசலம் தாலுகாவில் பல பிற்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மின்சார திட்டத்தையே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஜில்லாவில் மின்சாரம் வழங்குவதற்கு வசதிகள் இருந்தும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால் கனம் மந்திரி அவர்கள் அதை கவனித்து அந்த தாலுகாவிற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அந்த தாலுகா மக்களுடைய சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

16th March 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

“அடுத்தபடியாக பெயரைச் சொல்லாமல் சொல்லுகிறேன். திருச்சி ஜில்லா, உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் ஜெயங்கொண்டபுரம் முதலிய இடங்களுக்கு இன்னும் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று ஒருவர் சொல்லுகிறார். அதனால் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜெயங்கொண்டபுரத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டு ஏற்கெனவே தீர்மானம் போட்டு அந்தத் தீர்மானத்தையும் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி யிருக்கிறார்கள், தங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று. அப்படி அவர்கள் கேட்டிருந்தும் கூட இன்னும் அவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னுடைய ஜில்லாவிற்கு அடுத்த சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கனம் ஸ்ரீ சாமிக்கண்ணு பட்டையாச்சி கேட்டுக்கொள்ளுகிறார். அவர் அங்குள்ள ஜில்லா போர்டு பிரசிடென்ட். ஸ்ரீமூஷணம் முதலிய இடங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட். ஏரியா. அங்கு இந்தத் திட்டங்களை அமுலாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதால் அங்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கு சீக்கிரம் மின்சாரத்தைக் கொண்டு வந்து சப்ளை செய்யும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பண்ணுருட்டி, திருவகிந்திரபுரம், கடலூர் முதலிய இடங்களில் டிரான்ஸ்பார்மர் இருந்த போதிலும் அங்கு இன்னும் மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படவில்லை. நெல்லிக்குப்பம், பண்ணுருட்டி முதலிய பிரிக்காகனிலும் இன்னும் மின்சாரம் சரிவர சப்ளை செய்யப்படவில்லை. அங்கிருந்து கனம் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் வருகிறார். அவர் தனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று அவர் சார்பாக என்னைக் கேட்டுக்கொள்ள சொல்லுகிறார். அதனால் அவர் சார்பாக நான் அங்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (பலர் குறுக்கிட்டு பல கோரிக்கைகளை சமர்ப்பித்தார்கள்), நீங்கள் காலையிலேயே மனுப் போட்டிருந்தால் சொல்லியிருப்பேன். இப்பொழுது சொன்னால் என்னால் சொல்ல முடியாது. நான் சொல்லுவதையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் எழுதிக்கொண்டு வருகிறார். அதைப் பற்றி சந்தோஷம். ஆகவே இந்த 1955-வது வருஷ நடை முறையிலேயே அவைகளை எல்லாம் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு இவ்வளவு நேரம் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

* SRI K. UPPI:—“ Mr. Speaker, Sir, we have to be proud about the achievements of the Government in the last few years in the matter of production of electricity. It is reported that some of the electricity authorities have said that we have come to the end of our resources in the matter of electricity projects also. So far as the eastern districts are concerned, it may perhaps be so. But so far as Malabar is concerned, the Government have not even touched the fringe of the problem. Then, Sir, some one was comparing our achievements in this field with those of the U.S.A. Canada and Japan and said that those countries produced more electricity. When he was mentioning the names of different countries, I was eagerly waiting for information as to how much is produced and consumed in Russia. It was disappointing that no information came forth.

11-20
a.m.

[Sri K. Uppi]

[16th March 1955]

“ Sir, in the matter of electricity, Malabar has been treated badly, deplorably badly. Out of a provision of 11.78 lakhs of rupees for electricity, only about five lakhs of rupees have been provided for Malabar. That is, for Malabar, only 1 by 220th of the whole provision is given. This is what is done for Malabar in the matter of extension of electric power. Sir, the Government took electricity to Nilambur from Gudalur three years ago. They said then that they would be extending it to Manjeri which is only twelve miles from that place. But nothing was done. They promised to take electricity from Tellicherry to Kuttuparamba which is only eight miles from the former. Electricity lines run, to about three or four miles from Tellicherry and it is only some four miles more to be covered if it is to be extended to Kuttuparamba. That has also not been done yet. Again, Sir, Badagara, Quilandy and other places have been crying for the last so many years for electricity. It is some consolation to know that Government are going to extend supply to Badagara and Quilandy. It is said in the Budget Memorandum that all the extension works in hand in Malabar have been completed. The Budget memorandum says nothing about further extension of supply of electric schemes in Malabar. In Malabar, there are places in Kurumbranad taluk where perennial sources for supply of power exist. Then, on the borders of Kottayam taluk and Coorg, as my friend, Mr. Anantha Pai pointed out, there are perennial sources of supply which can be tapped and harnessed. Even according to the Government estimate, about 120,000 k.w. of power can be produced and supplied not only to the districts of South Kanara and Malabar but also to Coorg. But it is situated in Coorg and it may be very difficult for this Government to negotiate the terms with the Government of Coorg later, if we miss the present opportunity. I would request this Government to approach them and get into an agreement with them to work this project either themselves or in partnership with this State.

“ Sir, in this connection I have to say that the West Coast districts are subject to this Cinderella-like treatment because the whole State is treated as one circle. It is in charge of one officer who is not able to devote his time to extension works on account of heavy work otherwise. I would suggest to the Government that Malabar be constituted as a separate zone or circle for the purpose of supply of electricity and placed under a separate Chief Engineer. Then all these inequities can be avoided.

“ With these words I support the Demand.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நடைபெற்று வரும் மின்சார மான்யத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். மின்சாரத்தை இப்பொழுது தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தேசிய மயமாக்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தி வரும் ஸ்தாபனங்கள் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை சப்ளை செய்ய முன்வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் தடங்கலாக இருக்கிறார்கள்.

16th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

தேசிய மயமாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருவதால் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிப்பு வேலைகள் நடைபெறுவதில்லை. இதைப்பற்றி நான் போன பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கூட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன் அதற்கு ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று. கூடிய சீக்கிரத்தில் மின் சார சபையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொல்லி யிருந்தார்கள். அப்படி ஒரு அறிக்கையும் விட்டிருந்தார்கள். இது ஒரு கொள்கைப் பிரச்சினை. அதை சீக்கிரமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூட கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார். அதனால் கிராமங்களில் விஸ்தரிப்பதற்கு தனிப்பட்ட முதலாளிகள் எடுத்துக்கொள் வது இல்லை. அப்படி விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்றால் அங்குள்ள விவ சாயிகளிடமிருந்து பணம் கேட்கிறார்கள். தாங்களாகவே கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வருவதில்லை.

“சென்ற ஆண்டில் சில கம்பெனிகளுக்கு அரசாங்கம் பணம் கொடுத் திருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக பணம் கொடுக்கப் படவேண்டும். மற்றும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய பொருள்களையும் அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு அதிகப்படியான பணம் கொடுத்தால் தான் அவர்களால் பல கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்துக் கொடுக்க முடியும்.

“இப்பொழுது விவசாயத்திற்கு என்று மின்சாரம் சப்ளை செய்தால் அவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியாக பணம் வாங்கி வருகிறார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டும். கனம் ஸ்ரீ ராமசாமி சொன்னது போல் தொழிற் சாலைகளுக்கு சப்ளை செய்வதற்கு அதிகப்படியாக பணம் வாங்குவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இன்னும் அதிகப்படியாக சார்ஜ் பண்ணினாலும் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. அப்படி ஆலைகளுக்கு அதிகப்படியாக சார்ஜ் செய்து அந்தத் தொகையை அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்து விவ சாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடியதை குறைந்த சார்ஜில் சப்ளை செய்தால் அவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். பிறகு முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் சரியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அது ஒரு லைசென்ஸிங் ஏரியா. உடையார்பாளையம் அங்கு ஒரு பிற்பட்ட தாலுகா. அங்கு மின்சாரம் எட்டிப் பார்க்கவே இல்லை. அதனால் உடையாக அந்த தாலுகாவிற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் தங்களால் கொடுக்க முடியவில்லை, அதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பணம் கொடுத்தால் மட்டும் விஸ்தரித்துக் கொடுக்க முடியாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தப் பொருள்கள் இங்கு கிடைப்பதில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவை களுக்கு பெரிய பெரிய தூண்களும், கார்ட்களும் தேவையாக இருக்கிறது. அவைகளை வெளி நாட்டிலிருந்து வரவழைப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ள தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு பணம் கொடுப்பதற்கு பதிலாக பொருள்களைக் கொடுத்து மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கனம் ஸ்ரீ பாய் சொல்லுவது போல் மின்சார திட்டத்தை விஸ்தரிப்பது என்பதற்காக வருஷா வருஷம் 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்தால் மட்டும் போதாது. அப்படி 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதும் வாஸ்தவம் தான். அதற்கு வேண்டிய பொருள்களையும் இயந்திரங்களையும் வெளி நாட்டிலிருந்து வாங்கித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்து அவைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம். அப்படி யில்லாமல் அந்த இயந்திரங்களையும் சாமான்களையும் நாம் இங்கேயே உற்பத்தி செய்தி வேண்டும். அப்படி உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அதனால் பல தொழிலாளர்களுக்கு இங்கு வேலை கிடைக்கும்.

[Sri M. Palaniyandi] [16th March 1955]

“தற்சமயம் நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரியை எடுக்கப் போகிறார்கள். மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தி அதை எவ்வளவு சீக்கிரமாக எடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக எடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அதை ஆரம்பித்தால் தமிழ் நாட்டில் பெரிய ஆலைத் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். சேலத்தில் இரும்பு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்குள்ள இரும்பை எடுப்பதற்கும் இதை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். மற்றும் அலுமினியம் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதை எடுப்பதற்கும் நாம் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதனால் நம் நாட்டில் ஆயிரக் கணக்கான லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வசதி இருக்கிறது. அதனால் இதை சீக்கிரம் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சார திட்டத்தை நாம் விஸ்தரித்தால் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெரும்பாலும் குறையும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“தேசிய மயமாக்கி அந்தத் தொழிலை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளப் போவது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கொடுக்கும் சம்பளத்தை விட அரசாங்கம் குறைவாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதை சர்க்கார் நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். தேசிய மயமாக்கிய இடங்களில் சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு ரூபாய் 19 தான் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு ரூபாய் 19½ சம்பளமும், பஞ்சப்படியும் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் ரூபாய் 19 தான் கொடுக்கிறார்கள். நாம் இதற்கென்று 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியும் அவர்களுக்கு ரூபாய் 19 தான் சம்பளமாகக் கொடுக்கிறோம். மற்றும் அநேக இடங்களில் தொழிலாளர்கள் 5, அல்லது 6 வருஷங்கள் வேலை பார்த்து வந்தும் அவர்கள் இன்னும் டெம்பரரியாகத் தான் இருக்கிறார்கள், அவர்களை இன்னும் நிரந்தரமாக்கவில்லை. அவர்கள் உடனடியாக நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும்.

“அரசாங்கத்தில் ஒரு முக்கூட்டுக் கமிட்டியை நியமித்து அவர்களும் ஒரே முகமான தீர்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மின்சார தொழிலாளர்களுடைய அடிப்படியான சம்பளம் ரூ. 26ஆக இருக்கவேண்டும் என்று. முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் தீர்ப்புப்படியாவது அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி கனம் ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார். நாம் இப்பொழுது மின்சாரத்தை தேசியமயமாக்கி இருப்பதால் அந்தப்படி சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இப்பொழுது இரவு ‘ஷிப்ட்’ நடந்து வருகிறது. அதற்கு அவர்களுக்கு தினக்கூலியாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். வேலையைப் பொறுத்து கூலி கொடுப்பது இல்லை. இந்த முறையை மாற்றியமைத்து அவர்களுக்கு தகுந்த அளவில் சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அந்தப்படி மின்சார தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை நீக்கவேண்டும்.

“தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு ஐந்து வருஷங்களாக போனஸ் கொடுக்கவில்லை. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் சர்க்காரிடம் மின்சாரம் வாங்கி அதை அதிகப்படியான விலைக்கு விற்று அதிகப்படியான லாபம் சம்பாதித்து வருகிறார்கள். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான போனஸ் கொடுக்கவேண்டும். தென்னாற்காட்டில் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வாங்கக்கூடிய ‘ரேட்டு’க்கும் நாம் கொடுக்கும் ‘ரேட்டு’க்கும் வித்யாசம் இருக்கிறது. அவர்கள் 10 பர்சென்ட் அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்கக்கூடாது.

“அந்த ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொண்டால் நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதை நன்றாகப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது அரசியல் சட்டத்தையே மாற்றப்போகிறார்கள். அதிகமாக நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் நாமும் நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

16th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

“மினசார விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை சீக்கிரம் கொண்டு வந்து நாட்டிலுள்ள எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அதற்குவேண்டிய உற்பத்தியை நாம் செய்யவேண்டும். அமெரிக்க நாட்டைப் பார்த்தால் அவர்கள் எவ்வளவோ அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நாமும் அதிகப்படியாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இன்னும் அதற்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Mr. Speaker, Sir, I 11-30
support the Demand moved and oppose the cut-motion. While a.m.
supporting the Demand I wish to express my satisfaction and I would congratulate the Government on the successful implementation of the schemes included in the First Five-Year Plan. Taking into account the amount we have already spent and the amount we propose to spend this year, it will be seen that we are spending about one crore of rupees more than what we originally intended. Not only that; it was made clear by the Hon. Minister that the Government were considering plans for inclusion in the Second Five-Year Plan the much-discussed Kundah Scheme. It is not only the Kundah scheme which we are trying to include in the Second Five-Year Plan but many other schemes are also contemplated for inclusion in the Second Five-Year Plan. In the detailed statement of expenditure it is found that Government are intending to incur an expenditure to the tune of more than 9 lakhs of rupees for the purpose of making hydro-metric survey and other investigation in respect of many schemes. This item of expenditure that is proposed in the next year should satisfy many members that Government are not complacent of the situation. Government have not been simply goating over the success they have already achieved but they have been planning for the future in a very good way for bringing prosperity to areas which are not now served by hydro-electric energy.

“ I shall come to rural electrification. Our State has been the foremost in the whole of India in the matter of rural electrification. It is a matter of gratification that so far more than 2,500 villages have been provided with electricity. Before the end of this year some more villages would be electrified. Our Government are giving preference to rural areas and they are extending electricity to agricultural purposes. It has been made known that more than 22,000 pump-sets have been given connection and in the Second Five-Year Plan it is proposed to connect 10,000 pumpsets annually, and extend electricity to 1,000 villages annually. The target that has been fixed for the Second Five-Year Plan will bring prosperity to the entire State of Madras and certainly it will be a matter of pride and achievement to us if we are able to achieve that target.

“ Some hon. Members on the other side and even some members on this side pointed out that the department has not been working efficiently.

[Sri K. Parthasarathy] [16th March 1955]

“ One hon. Member made a suggestion that the department has been working without a profit and there is room for making more profit. But so far as I could see from the figures that are furnished in the papers given to us, even after providing for the interest on capital outlay, there will be a profit to the tune of Rs. 1 crore. The net receipts from the Electricity Department is Rs. 324.74 lakhs and the interest charges will come to 238.1 lakhs of rupees. The net profit is Rs. 92.81 lakhs. I think this could be easily taken as a profit from the Electricity Department and that is really a gain to the general revenues of the State. Sir, for augmenting the revenue of the State from this direction, Government should seriously see whether we could increase this margin of profit, Government should see whether we could effect any retrenchment in the working expenses of this department and thus whether we could augment the general revenues of the State. Opinions were expressed that this department should not have a commercial mentality and that Government should simply extend electricity to rural areas and should not insist on the return percentage and other things.

11-40
a.m.

“ Sir, in actual working the Government are even now showing some sympathy but in respect of giving effect to some of the rule there is some hardship caused to ryots. After all the Government are working it as a commercial concern and we are all interested in that system being continued. As regards rules relating to the supply of electricity in rural areas, I think, the Government would do well to consider whether the period of guarantee can be reduced from ten years to five years as the ten-year guarantee is likely to inflict some hardship on ryots. No doubt some concession is showed to them that the period for which they are not able to utilise electricity on account of the drying up of wells is condoned and they are asked to add it up to the period of guarantee. But if the period of guarantee is reduced to five years, it will be a long way in mitigating their hardships.

“ Sir, the Government can also consider whether they can reduce the rate of Rs. 50 per horse power to Rs. 25.

“ Sir, some hon. Members have expressed the opinion that the Department is not efficient and they have not extended electricity to as many villages as they ought to have done. We know that till the latter portion of the year 1953, we were having a voluntary loan contribution scheme and it was on account of that scheme we were not able to push through the extension of electricity to rural areas. Since that scheme was given up, the pace of extension of electricity was quickened. We find that even in 1953-54 a sum of Rs. 190 lakhs was spent on rural electrification. In 1954-55 a sum of Rs. 433 lakhs was provided for rural electrification. Now in the coming year 1955-56 Rs. 764 lakhs has been provided for this purpose. So we see that this department is capable of extending electricity to any extent that is possible. In my taluk

16th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

recently an electricity scheme was taken up for execution and I have personally seen how quickly it was done in about 20 days. In the South Arcot district the extension of electricity to Neiveli—a distance of 20 miles—was executed very quickly. So the department is working very efficiently but what is needed now is provision of funds. With the help of a loan of Rs. 697·5 lakhs, our Government have now launched upon an intensive programme of capital outlay on electricity schemes to the extent of Rs. 11·4 crores and, I am sure, that this will introduce an era of prosperity in the villages.

“ Sir, some hon. Members wanted that we should have an Electricity Board. But the Hon. Minister said that the Government have decided against the constitution of such a Board. Even though they might have decided against the formation of such a Board, I would respectfully ask the Government to consider the question of sending every major estimate to the Estimate Committee. Also, since the Electricity Department is being run as a commercial concern, I feel that the Public Accounts Committee should be asked to go into the profit and loss accounts of the electricity department in detail. Now they are not going into details. They can go into details for a week and find out if there is inefficiency and suggest economies and also ways and means to improve the efficiency of the department . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up and let the hon. Member, Sri Rangaswami Reddiar speak now. I hope he will not take more than five minutes as there are still a large number of Members to speak.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, the effect of the speeches of many hon. Members is to impress upon the Government the necessity to extend electricity as far as possible throughout the length and breadth of our State. Now I am reminded of the opening sentence in ‘ The Bible ’. In the beginning God created Heaven and earth. There was total darkness on earth. God said : ‘ Let there be light ’ and there was light and God saw that light was good. Unfortunately God did not foresee the immense potentialities of electricity. Had he foreseen that, He would have also said : ‘ Let there be electricity ’ and there would have been electricity throughout the country just as there is light everywhere. Perhaps God might have left this task to our Hon. Minister for Public Works. As a matter of fact a few days ago an hon. Member sitting behind the Treasury Benches said that though the Raja of Ramnad was a Minister he was always a Maharaja to them, and Hindus are said to believe that Maharajas are incarnations of Maha Vishnu, the God. Perhaps our Hon. Minister for Public Works may ere long command ‘ Let there be electricity and at once there will be electricity throughout our State ’. With this hope, I shall offer a few remarks as far as electricity is concerned.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [16th March 1955]

"Sir, the Government should not be disheartened by the absence of possibility of exploring heavy hydro-electric schemes or thermal schemes in this State. There are also other possibilities. In fact in the Musiri taluk, Tiruchirappalli district, there is a waterfall known as 'Agasha Thirtham' with a fall from a height of 500 or 600 feet. In 1925 and 1926 one enterprising European gentleman explored the possibility of harnessing this waterfall to generate electricity. Subsequently he had to give it up for want of proper encouragement or finance. That scheme may be explored now. One hon. Member also said that there were such small waterfalls and small hills elsewhere in this State. All these sources may be explored so that with a minimum capital outlay there may be maximum return and maximum use and benefit for the people. Recently our Government had sanctioned a loan of Rs. 11-12 lakhs to the South Madras Electricity Corporation, Ltd., Tiruchirappalli, which is a distribution company. I do not know whether the available electric energy in our State has been exhausted by distribution or there is still available energy for further distribution. If the available electric energy had been exhausted, I do not think that any useful purpose would be served in granting loans or in asking private companies to extend electric lines without further production of electric energy. I was given to understand the grant of this loan of Rs. 11-12 lakhs to that company by the letter No. 1247 E-54-8, dated 21st December 1954. I am told that this loan has not been taken by that company on the ground that the Government has demanded an exorbitant interest. I do not know the exact truth why the loan was applied for and why it has not yet been taken."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"To whom was the letter addressed?"

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"The letter was addressed to me by the Public Works Department informing me about the extension of the electricity schemes to Thathaiyangarpatti and Mettupalayam villages."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Is the rate of interest also mentioned in that letter?"

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"The rate of interest has not been mentioned there. I learn that it is $5\frac{1}{2}$ per cent which is demanded by the Government. Whatever be the rate of interest, there seems to be some difference of opinion in respect of this matter between the Government and the company. They have to come to an amicable settlement."

"Sir, the people in these villages have been clamouring for the extension of electricity for the past 20 years and I am very glad that the Government have sanctioned a loan for this purpose. I want them to insist upon the company to take up this work at a very early stage and finish it. The company also have complained,

16th March 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

as pointed out by the hon. Member, Sri Palaniyandi, that they do not have stock of electric posts. Perhaps they do not have stock of these electric posts in this country and there is shortage in this material. I think, that is one reason for not extending electricity to these areas now.

“ Lastly, so far as rural electrification and extension of electricity for agricultural operations are concerned, in my view, the Government should, as far as possible, supply electrical energy for agricultural operations and heavy industrial concerns may be asked to make their own arrangements by setting up thermal plants or by making other arrangements. Instead of enforcing a cent per cent cut in respect of heavy industrial concerns for one or two months in a year, it is better to give no supply at all and leave them to make their own arrangements throughout.

11-50
a.m.

“ With these words, Sir, I support the cut motion.”

* **SRI O. VENKATASUBBA REDDI** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, செங்கல்பட்டிலிருந்து கருங்குழி, மதுராந்தகத்திற்கு தற்போது 33 கில்லோ வாட் சக்தியுள்ள மின்சாரத்தை கொண்டுவர வேலை செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் செங்கல்பட்டு, விழுப்புரம், மதுராந்தகம் வழியாக 110 கில்லோவாட் மின்சார சக்திகொண்டுபோக திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், மதுராந்தகம் சப்ளை மின்சார சக்தியையும் 55 கில்லோவாட்டாக, இருக்கும்படி, அதிகமாக விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் மதுராந்தகம் தாலுக்காவிலுள்ள ஏரிகளை 17-வது நூற்றாண்டிலிருந்து விருத்தி செய்ததே கிடை யாது. அதற்கு **maintenance** வேலைதான் இதவரை நடந்தவருகிறது. 17-வது நூற்றாண்டில் இரண்டு புது ஏரிகள் உண்டாக்கும் வேலை செய்தார்கள். அதாவது மதுராந்தகம் ஏரி, அதற்கு அடுத்தப்படி பரயங்கொளத்தூர் என்னும் இன்னொரு ஏரி. அதிலும் கொஞ்சவேலை நின்றுவிட்டது. அப்படி நின்ற வேலை இது வரையிலும் செய்யப்படவில்லை. அந்த ஏரிகளுக்கு சில வேலைகள் செய்யவேண்டுமென்று 1953-54-ம் பட்ஜெட்டின் போது சொன்னேன். அது கவனிக்கப்படவில்லை. ஆதலால், அவசியம் மதுராந்தகத்திற்கும், கருங்குழிக்கும் சுற்றுப்புரத்திலுள்ள 10 மைல் தூரத்திற்காவது, இவ்வருஷத்திலேயே, மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதுராந்தகம் தாலுக்காவில் பட்ஜெட்டின் 22 ஆயிரம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. அக்கிணறுகளிள்ள தண்ணீரை நிலங்களுக்கு பாய்ச்ச மின்சாரம் மிக அவசியமாக இருக்கிறது. சில மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். மின்சாரம் ஏதோ தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காகவும், வீடுகளில் விளக்குவசதிக்காகவும் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள். அதுமாதிரியாக நான் கேட்கவில்லை. நான் விவசாயிகளின் உபயோகத்திற்காகத்தான் மின்சாரம் கேட்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிகநேரம் பேச அருமதி இல்லாததால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-53
a.m.

* **SRI V. GOVINDASWAMY NAIDU** :—“ Mr. Speaker, Sir, while supporting this demand, I wish to say a few words. If we see the Budget at a glance, it is seen that electricity is to be extended to 300 villages this year and to about 600 villages in the next year and the total budget provision on electricity is Rs. 11 crores and 40 lakhs, but there is a difficulty in this way. For want of materials, many schemes have not been implemented and the Government should see that the necessary materials are supplied.

[Sri V. Govindaswamy Naidu] [16th March 1955]

Remunerative schemes should be taken up first. Some villages, which can be electrified, have not been electrified on the ground that the villagers have not presented a petition. Perhaps they may not be aware of it. If electricity is used purely for agricultural purposes, then priority must be given to those villages.

“ During the war period the Government imposed a surcharge called ‘ war-surcharge ’. This is even now collected from the agriculturists. The Government are aware that the prices of agricultural commodities are going down. I request the Government to see that surcharge is not collected from agriculturists in respect of the power that is supplied for agricultural purposes.

“ Notices have been issued to the consumers that advance deposits should be made. This advance deposit is collected even from ryots. This should be stopped. The ryot is not able to pay even the consumption charges. This was brought to the notice of the Government and the collection of advance deposit was given up for a certain period. Now again notices have been issued asking them to pay the advance charges. The ryots are not able to pay their debts, the kist, etc. So, to demand that they should make advance deposits is not proper. I therefore request the Government to issue orders at once not to collect advance deposits.

“ Some areas were taken up even about 3 or 4 years back and they have not yet been electrified. These areas should be given first preference, because the power is used purely for agricultural purposes. If such cases are brought to the notice of the Department or the Government, they must be promptly attended to.

“ I thank you, Sir, for the opportunity given to me to speak.”

* RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—“ Mr. Speaker, Sir, first of all I congratulate the Hon. the Minister in charge of electricity for the enthusiasm he has been showing in his work for spreading electricity throughout the State. We are now very happy that Madras stands in the forefront so far as rural electrification is concerned. Of course, there are some backward areas which I would like to bring to the notice of the Government. There is one matter of general policy which I would urge with all the emphasis at my command. That is the discriminatory way in which the Government are acquiring electrical undertakings. They should not have taken up electrical undertakings. It was when the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam was in charge of this work that the Madras Electric Supply Corporation and a few **more** electrical concerns were acquired and he evinced very great enthusiasm. Once the Government take over electrical undertakings, they must take over the whole lot. Further the rates charged from the consumer should be uniform throughout the State. After all, the Government can find the money for taking over these undertakings. A lot of money is going round about Delhi. If we do not ask for money from the Centre, then it goes

16th March 1955] [Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad]

to other States. Madras is the only State which has resorted to taxation. There are many State Governments who have been telling the Government of India thus: 'You have taken away all avenues of taxation open to States. We have no sources of taxation at all. Our Budgets are all deficit by 30 or 35 crores of rupees. Therefore, please give us large grants.' That is how, they see that they do not become unpopular among the public. But our State Government are going on introducing taxation measure after taxation measure. They must certainly ask the Government of India to give them more money for undertaking fresh electricity projects. They must make up their minds to ask for Rs. 30 or Rs. 40 crores from the Government of India and take under their control all private electrical undertakings immediately. The hon. Member Sri M. Palaniandi suggested during the course of his speech that persons employed by private electrical undertakings should be given bonus, etc. Such problems will not arise at all if all the private electrical undertakings are taken over simultaneously by the Government. Even if we pay compensation to these private electrical undertakings, and take over the concerns, there is no risk, as has been stated by Pandit Nehru. If we pay compensation, the share-holders and proprietors of the concerns will receive the amount and they will invest the same in small industrial undertakings in which our Government may not take risk and invest money. The Government want so many basic schools, technological institutes, etc., to be started and they will be indirectly helping the growth of these institutions by adopting the policy suggested by me. If they are not able to get money from the Central Government, let them float a loan. I may tell the Government that that is the best way of threatening the Central Government who may turn back and say, 'We will give you money. Do not float loans.' These are all small tricks and they are not wrong in public life.

12
noon.

" With regard to backward areas, I may state here that there are large tracts of land, about 30,000 square miles, South and South-east of Tiruchirappalli and Tanjore districts which are very backward. I am sure Sri Raja Saheb who comes from that area is more aware of the condition in those areas than myself. I am not talking in a parochial sense pleading for my own constituency. I am talking on behalf of many constituencies, Pudukkottai State, Dindigul, Sivaganga, Paramakudi, Tiruchirappalli district and portion of Madurai district too. They are all backward areas. I have already pointed out in this connection the need for harnessing the waters of the Coorg and tunneling them to flow into the Cauvery, so that all districts up to Tirunelveli might be benefited. I also, wanted that more dams like the Mettur Dam and Kannambadi Dam should be taken up. I am indeed happy and I congratulate the Hon. the Minister for irrigation for the manner in which he replied to the debate the other day under the Demand Irrigation. I was not present the other day when he replied to the debate. But I understand that he told the House that he too had one or two talks

[Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad] [16th March 1955]

with the retired Superintending Engineer Mr. Ayyadurai Iyer who had prepared a big scheme in this connection. The Rajah Sahab also seemed to have said on that occasion that by diverting the waters from the Coorg basin into the Cauvery it would not be possible to take them up to Tirunelveli. If that is not possible, let some other scheme for Tirunelveli district may be drawn up. If only they do these things, there will be no Rayalaseema in Tamilnad. I must also congratulate the Hon. the Minister for Electricity on the successful manner in which he has been carrying on negotiations with the Government of Travancore and Cochin.

“ I am not accustomed in specifying grievances of particular areas or individual cases. Still I wish to point out the grievances of the people of Tirupattur taluk with regard to the supply of electricity. This question has been delayed for a long time. I have been reminding the Superintending Engineer at Madurai—I think he is called Superintending Engineer, Papanasam—to bring Tirupattur taluk also under the Grid. There is a big Kshettram-Pranmalai in that area. As a big irrigation project cannot be started in that area, it is essential that that area must be supplied with electricity so that irrigation with the help of electricity may be taken up. I am very happy to see that one and the same Minister is in charge of both Irrigation and Electricity. It has been the same case from the days of Sir C. P. Ramaswami Ayyar. I trust the Hon. the Minister will take up this question of supplying electricity to these backward areas. These areas have not had the benefit of Community Projects and National Extension Schemes. That is all the more reason, Sir, why electricity should be supplied to these areas. I am happy that Hon. Sri M. Bhaktavatsalam who was in charge of Irrigation and Electricity previously is also by the side of Sri Raja Sahab. I would urge on the Minister to see that areas like Tiruvadanai, Paramakudi, Sivaganga, Ramanathapuram, etc., are supplied with electricity. I may assure the Minister that I am not adopting a parochial attitude when I plead for the cause of these areas. I would once again urge the Minister to give electricity to areas where there are no Community Projects and National Extension Schemes, and where also big irrigation schemes cannot be taken up.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு மின்சார மானியத்தின்மீது பதில் சொல்லும்போது கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அவர்களே தொடர்ந்து மந்திரியாக இருந்து இதை இலாகாவின் நிர்வாகப் பொறுப்பு கடைக்குமாறால், ஏழை விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக, இலவசமாக, அதாவது குறைந்த செலவில், விவசாயிகள் மின்சாரத்தை அனுபவிக்க வழி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அந்த வாக்குறுதியை, கனம் மந்திரியார் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அவர் சொல்லி ஒரு ஆண்டு ஆகியிட்டது. அவர் தொடர்ந்து அந்த இலாகாவை வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார். கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இன்னும் மின்சாரம் அவ்வளவாக விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. பொறுப்புடன் நடக்கும் மந்திரியாக இருப்பதால், ஏழைகள் கிராம மக்கள் விவசாயம் செய்வதிலுள்ள கஷ்டங்களை மின்சாரம் தீர்க்கமுடியுமாதலால், இதை வற்புறுத்தி சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயி

16th March 1955] [Sri A. Govindaswamy Nagayyar]

களுடைய நன்மைக்காக மின்சாரத்தை விநியோகிக்காவிட்டால், பிற்போக்காக உள்ள பிரதேசங்களில், கிணறு வெட்டி விவசாயம் செய்து வாழும் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை செம்மை அடையாது. இந்த மின்சாரத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவி செய்தால், விவசாயம் நல்ல பலனைத் தந்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர ஏதுவாகும். ஆகவே எங்களுடைய பிற்போக்கான ஜில்லாவாகிய தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில், எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் மின்சார வசதிகள் விலைதரக்கேவண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும், என்னுடைய தொகுதி—விக்ரவாண்டி, கஞ்சனூர், கரணை பிரக்காக்களில் மின்சார வசதிகள் இல்லாமலிருக்கின்றது. தற்போது அநேகமாக, பணக்காரர்களுக்கும், மோட்டார் வைத்திருக்கும் பெரிய மனிதர்களுக்கும் தான் மின்சாரம் சுலபமாகக் கிடைக்கிறது. ரோடரி கிளப்பில் மெம்பர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் சுலபத்தில் மின்சார வசதி கிடைத்துவிடுகிறது. ரோடரி கிளப்பில் காரியதரிசியாக இருப்பவர் மின்சார இலாகாவைச் சேர்ந்த இன்ஜினீர் ஆவர். ஆகவே, அந்த கிளப்பைச் சேர்ந்த அவருடைய நண்பர்கள் வேண்டியவுடன் மின்சார வசதி செய்து தரப்படுகிறது. ஏழைகளுக்கு அந்தவிதமான வசதி கிடைப்பதில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள் விரிவாக எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும், விக்ரவாண்டி கள்ளக்குறிச்சி பகுதிகளைப் பற்றி அவர் பேசவில்லை. அப்பகுதிகளைப்பற்றி என்னைப் போன்றவர்கள் பேசவேண்டுமென்று விட்டு விட்டார்போல் தோன்றுகிறது. இந்த பகுதிகளும் மிகவும் பிற்போக்காக இருப்பதால் இங்கும் நல்ல மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு தனிப்பட்ட கம்பெனிடான் South Arcot Electricity Distribution Company மின்சார விநியோகம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அக்கம்பனியில் நிறைய ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இதபற்றி கனம் மந்திரியார் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். ஏழைகள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் ஒரு பம்பு செட்டுக்காக மின்சாரம் கேட்டாலும், நாலாயிரம் ஐயாயிரம் ரூபாய் தரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இவர்கள் இப்படி பணம் கேட்பதால், ஏழை விவசாயிகள் மின்சாரம் என்ற விஷயத்தையே மறந்துவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. விஷயமறிந்தவர்கள், மின்சார வசதி வேண்டுமென்று கேட்டால், மந்திரியைக் கேளுங்கள் அல்லது நீங்கள்தான் பட்டணம் போகிறீர்களே, அங்கு பெரிய இன்ஜினீரைக் கேளுங்கள் என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இப்படி ஊழல் மயமான அந்த கம்பனியின் லைசன்சை ரத்து செய்துவிட்டு, சர்க்காரே அந்த கம்பனியின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தி மக்களுக்கு நல்ல முறையில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விருத்தாசலம், திருக்கோயிலூர் பகுதிகளிலெல்லாம், சர்க்காரே மின்சார விநியோகம் செய்வதால், அங்கு குறைந்த செலவில் விவசாயிகள் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தி நன்மை அடைகிறார்கள். ஆகவேதான், விவசாயிகள் நன்மை அடைய, தனிப்பட்ட மின்சார கம்பனிகளை சர்க்காரே எடுத்து தேசிய மயமாக்கி நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் பக்கத்திலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தூண்டிவிட்டால், இக்காரியம் சீக்கிரத்தில் வெகு சுலபமாக கைகூடுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நெய்வேலி திட்டத்தை மின்சார உற்பத்தி செய்வதற்காக துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்றும், அதற்கான வேலைகளை சீக்கிரமே செய்யும்படியும், அவரை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ எனக்கு முன்னால் பேசிய ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களுக்கு இந்த மந்திரி சபையில் கொஞ்சம் இடங்கொடுக்கவேண்டும். அவர்தான் மத்திய சர்க்காருடன் சண்டைபோட தகுதியானவர். அடிக்கடி போசம்போது எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் தொகை பேராதாது, மறுபடியும் மத்திய சர்க்காரிடம் அதிகப் பணம் வாங்க சண்டைபோட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் அப்படி சண்டை போட்டு பணம் வாங்கிவரும் வரையிலாவது இங்கு ஒரு மந்திரியாக இருக்கவேண்டும். அது முடியாவிட்டால், இந்த சர்க்காரின்

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [16th March 1955]

சார்பாக அவரை தூதுகோஷ்டியாகவாவது அனுப்பி, மத்திய சர்க்காரிடம் பணம் அதிகமாக வாங்கி வரும்படியான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் நேரு அவர்களிடம் போய் சண்டை போட்டு பணம் அதிகமாக நமக்கு வாங்கி வருவார்கள். மத்திய சர்க்காரிடம் பிச்சை கேட்கும் நிலைமை மாறி, உரிமையுடன் பணம் கேட்கும் நிலைமை வரவேண்டும். தொழிலை தேசிய மயமாக்குவோம், சோஷியலிச மாதிரியான சமூகத்தை உண்டாக்குவோம் என்று ஆவடி காங்கிரஸில் தீர்மானம் போட்டால் மட்டும் போதாது. அதை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தென்னாடு தொழில் வளப்பத்தில் பிற்போக்காக இருக்கிறது. மின் சாரம் நல்ல முறையில் உபயோகிக்க கிடைக்குமானால், நெய்வேலி திட்டம் சீக்கிரம் நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்படுமானால், தென்னாட்டில் தொழில்வளம் பெருகவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போகவும், அனுகூலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு, மின்சார கம்பனிகளை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வித காரியங்களை துரிதமாகச் செய்யவேண்டியதற்கு பணத்தை வாங்கிவர ராஜா சர் முத்தையா செட்டியாரை டெல்லிக்கு உடனடியாக அனுப்பவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-10
P.m.

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, production of electricity is of paramount importance to the Peninsular part of India. We have very little of coal, etc. However nature has been generous and for the production of electric power and wind power we are ideally situated. Speaking of Malabar and her conditions, they are still more ideal. The Western Ghats are second only to the Himalayas; we have an average rainfall of 125 inches; again, speaking of the conditions in Malabar, her density of population, her lack of capital and development of major industries, I feel her future is inextricably interlinked with the development of cottage industries; and development of cottage industries is also very closely allied to the development of electric power. I am not very much concerned where these electric installations are built up, for, it is entirely a matter of cost and where it should be located the Government should decide in consultation with their experts in the line and also considering the physical factors. We are sandwiched between two great States, Mysore and Travancore-Cochin, both cheap electricity producing areas. I believe that Barapool is between these two. That place is only 40 miles from Tellicherry. This is one of the best schemes that would help Malabar. I think the cost of the scheme is very little, say, about 15 or 16 crores, with an average return of 7;7 per cent or somewhere about. I also believe that the cost of electricity will be very much less. These considerations induce me to suggest to the Government that the scheme should be considered immediately. In this connection, I would press upon the Government the appointment of a Committee which I suggested in connection with the Irrigation Demand, to explore the possibilities of both irrigation and hydro-electric power. Electricity is of paramount importance not only for development of cottage industries, but it is also important for agricultural purposes. For working pump sets, the capital investment as well as running cost will be reduced by one-third which is a great saving for the average cultivator.

16th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

“As far as Malabar is concerned in the matter of electricity development, I think it is not very much. Only about 30 villages have been electrified and a number of villages, hundreds of villages, in Malabar can be very soon electrified if the Government would only hasten negotiations with the Travancore-Cochin Government; there the cost per unit is also very small, while in bringing power from Pykara the cost will be high. On an average, the cost of electricity in our State is fairly high. The Rajah Saheb of Chettinad has saved some of my breath in recommending nationalization of electric supply and also in demanding more loans from the Centre. I am sure, that our Ministers will take care that more money is had from Delhi and that greater and speedier improvement is effected in the supply of electricity in the State.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்குப் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு நான் நிற்கிறேன் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் நம் ராஜ்யத்தில் மின்சார உற்பத்தி மிக அதிகரித்தும் கூட, நம் ராஜ்யத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்பதை சுட்டிக் காட்டினார்கள். பொதுவாக எந்தவகைத் தொழிலாக இருந்தாலும்கூட அதன் வளர்ச்சிக்கு மின்சார சக்தி அதிகம் தேவைப் படுகிறது. நாம் எல்லா ராஜ்யங்களையும் விட மிக அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டால் மாத்திரம் போதாது. நம் ராஜ்யத்தின் தேவை என்ன, நம் ராஜ்ய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் இன்னும் எப்படி எப்படி அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்பதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும் : அதுவும் விவசாய மக்களின் தேவையை நினைக்கிறபோது நாம் உற்பத்தி செய்கின்ற மின்சாரமானது போதவே போதாது. இன்னும் மிகமிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. எந்தெந்த வகையில் தேவைப்படுகிற தென்று நான் விவரங்களைக் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் ராஜ்யத்தின் மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் இரண்டு விதத்தில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். வெறும் நீர்விசை மின்சாரத்தை மாத்திரம் நம்பிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. நீராவியை வைத்துக்கொண்டு மின்சாரத்தை அதிகம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முறையையும் அதிகமாகக் கையாளவேண்டும். இந்த வகையில் சென்னை நகரத்திலும், மதுரையிலும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அவை மட்டும் போதாது.

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரச்சங்கத்தில் கூறியிருப்பதுபோல பூமிக்குமேல் இருக்கக்கூடிய தண்ணீர் யாவையும் நாம் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டோம். இனிமேல் பூமிக்குள் இருக்கும் தண்ணீரை தோண்டித்தான் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே நீர்விசை மின்சாரத்தை மட்டும் நம்பிப் பிரயோஜனமில்லை. அதுவும் முக்கியமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தினுள் நதிகளில் வருஷம் ஓராவும் தண்ணீர் இருப்பதும் கிடையாது. ஆகவே இருக்கக்கூடிய தண்ணீரையும் மின்விசைக்கு உபயோகப்படுத்திவிட்டால் விவசாயமும் பாதிக்கப்படும். அதனால் கூடுமானவரையில் நீராவி மூலமாக மின்விசைத் தயாரிப்பை எங்கு பார்த்தாலும் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதிலேயே சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். நீராவி மூலமாக மின்விசை தயாரிப்பதானால் நிறைய நிலக்கரி வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய நெய்வேலித் திட்டம் வேலை செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால் நமக்கு நிலக்கரி பஞ்சம் இருக்காது. ஆகவே இந்தச் சமயத்தில் நெய்வேலி திட்டத்தையும் ஜெர்மன் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram]

[16th March 1955]

“கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய முதல் பிரசங்கத்தில் ‘குண்டா’ திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நாம் போட உத்தேசித்திருக்கும் திட்டங்களில் அது ஒன்று. அதை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உடனடியாக அமைப்பது மிகவும் அவசியம் என்று நானும் கருதுகிறேன். ஆனால் ஒரே ராஜ்யத்தில் எல்லாத் திட்டங்களையும் அமைக்கவேண்டுமா என்று மத்திய சர்க்கார் யோசிக்கலாம். மற்ற எந்தத் திட்டங்களை வேண்டுமானாலும் மத்திய சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவரட்டும். அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் வேறு ஏதாவதொரு திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காக இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிடக் கூடாது என்பதை மத்திய சர்க்காருக்கு நம் சர்க்கார் வலியுறுத்துவது ரொம்பவும் அவசியமாகும். நம்முடைய திட்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து கொடுத்து, நாம் இதர பிரதேசங்களுக்கு மின்சார உதவி செய்யவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொன்னால் அதை வேண்டுமானாலும் நம் சர்க்கார் ஆகோசிக்கலாம். ஆனால் அவ்வாறு சொல்லாது இந்தத் திட்டத்தை வேறு ஒரு ராஜ்யத்திலுள்ள திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காகக் கைவிடப் போவதாக அவர்கள் சொன்னால் அதை இந்தச் சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அது சரியும் அல்ல. ஆகவே நம் முடைய ராஜ்யத் திட்டமான குண்டா ஸ்கீம் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்கு அதை இரண்டாவது ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-20
p.m.

“அடுத்ததாக நான் முன்பே பல தடவைகளில் மின்சார விநியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய பல குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் மட்டுமல்ல, அவற்றைப் பல அங்கத்தினர்களும் கூட எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். செட்டி நாட்டு ராஜா அவர்களும் அதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். அவர் கூறியிருக்கிற வேறு விஷயங்களை நான் ஆதரிக்காவிட்டாலும், இவ்விஷயத்தில் அவரைப் பூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் மின்சார விநியோகம் ஒரேமாதிரியாக நடக்க வேண்டும், ஒரே விலைக்கு நியாயமாக இந்த ராஜ்யம் பூராவும் கிடைக்க வேண்டுமென்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதனால் இரண்டுவித அனுகூலங்கள் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இருக்கின்றன. ஒன்று, மின்சார விநியோகம் நேர்மையாக நடக்கும். இரண்டாவது மத்திய சர்க்காருக்கு போகக்கூடிய வருமானவரி மிச்சமாகும். ஆகவேதான் இதை சர்க்கார் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எல்லாக் கம்பெனிகளையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டுவிட வேண்டுமென்று சட்டம் செய்து, ஒரு வருஷம் மேலும் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அரசியல் சட்டம் வேறு திருத்தப்படும் யோசனை இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள் நிறைவேறினாலேயே இந்தக் கம்பெனிகளை சுலபமாக தேசியமாக்கிவிடலாம்.

“அதோடு தனிப்பட்டவர்களிடமிருக்கும் மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ளும்போது சர்க்கார் ஒருவிதமான கொள்கையை அனுசரிப்பது ரொம்பவும் முக்கியமாகும். ஏனென்றால் இப்பொழுது சர்க்கார் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களிடமுள்ள கம்பெனிகளைத்தான் முதலில் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது சரியல்ல. முதலில் அன்னிய முதலாளிகளிடமிருக்கும் கம்பெனிகளைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவதாக நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடக்காத திறமையற்ற முறையில் அதிகக் கட்டணம் மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கும் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொண்டுவிட வேண்டும். பிறகுதான் ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களிடமுள்ள கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதோடு எந்தக் கம்பெனிகள் மக்களிடமிருந்து அதிகக் கட்டணம் வசூலித்து வருகிறதோ அந்தக் கம்பெனிகள் விஷயத்தில் சர்க்கார் தலையிட்டு அம்மாதிரி அதிகக் கட்டணம் வசூல் செய்யாமலிருக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

16th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

“மின்சார விநியோகத்தில் இன்றையதினம் பெரிய பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. அதாவது இதர தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரத்தை குறைந்த விலையிலே சப்ளை செய்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்திற்கு மாதிரி இतर தொழிற்சாலைகளுக்கு கொடுப்பதைவிட மிக அதிகமாகவே கொடுக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை அதிகம் விலைதரிக்க வேண்டுமென்பதில் சர்க்காருக்கு அக்கறை இருக்கிறது. அதை இல்லையென்கவில்லை. இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு 15 சத விகிதம்தான் மொத்த உற்பத்தியில் மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இரந்தாலும் அந்த 15 சத விகிதம் விநியோகத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்களே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு ஒரு யூனிட் ஒரு அணு அல்லது ஒண்ணேகால் அணுவுக்குக் கொடுத்தால் இதர இயந்திரத் தொழில்களுக்கு 4½ பைசா அல்லது 5½ பைசாவுக்கு விநியோகிக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வது நியாயமேயில்லை. பொதுமக்களுடைய பணத்தை எடுத்து இயந்திரத் தொழில்களுக்கு சப்லிடி வழங்கவேண்டுமென்றால் வேறுவிதமாக வழங்கலாமே தவிர இந்த முறையில் வழங்கக்கூடாதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ஆனால் ஒரு விஷயம். இயந்திரத் தொழில்களுக்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு 4½ பைசா, 5½ பைசாவுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யக்கூடாதென்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த டேட்டுக்கு சப்ளை செய்ய அவர்களுக்குக் கட்டி வந்தால் தாராளமாகச் செய்யலாம். ஆனால் அதைப்போலவே விவசாயத்திற்கும் சப்ளை செய்யவேண்டுமே தவிர, இயந்திர தொழில்களுக்குக் கொடுக்கும் விலையைவிட மிக அதிகமாக வசூல் செய்வது சரியல்ல என்றுதான் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அதோடு இன்னொரு விஷயம். திருச்சியில் இருக்கக்கூடிய ஒரு மின்சார விநியோகக் கம்பெனிக்கு சர்க்கார் ஒரு யூனிட் 35 அணுவுக்கே மின்சாரத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு யூனிட்டை விநியோகிப்பதற்கு நிர்வாகச் செலவு 70 அணு ஆகிறது. இது இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்த்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு ஒரு அணு ஒரு தம்படி அல்லது இரண்டு தம்படி ஆகும். ஆனால் ஜனங்கரிடத்தில் அவர்கள் ஒரு யூனிட்டுக்கு மூன்றே முக்கால் அணு வசூல் செய்து வருகிறார்கள். (ஒரு அங்கத்தினர்:—அதைவிட அதிகமாக வசூல் செய்கிறார்கள்.) இருக்கலாம். என்னிடமுள்ள கணக்கு இரண்டு வருஷத்திற்கு முந்திய கணக்கு. அதன்படி மூன்றே முக்கால் அணுவுக்கே விநியோகித்து வருகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், அவர்களுடைய அடக்கம் ஒன்றே கால் அணு. ஆதலாலே அடக்கத்தைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாக அவர்கள் விலை வைத்து விநியோகிக்கிறார்கள். இப்படி தங்களிடையே அடக்க விலையைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாக அவர்கள் விநியோகிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? அதோடு இவர்கள் மற்ற இயந்திரத் தொழில்களுக்கு எல்லாம் ஒரு யூனிட்டுக்கு ½ அணு வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் அதே கம்பெனியார் விவசாயத்திற்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு ஒரு அணு வசூலிக்கிறார்கள். இந்தக் கம்பெனி ரொம்பத்திறமையாகவும், லாபகரமாகவும் நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு கம்பெனியாகும்.

“தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு மின்சார விநியோகக் கம்பெனிக்கு சர்க்கார் ஒரு யூனிட் 5½ பைசா வீதம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கம்பெனியின் நிர்வாகம் மிகவும் ஊழல் மிக்கது என்பதற்குச் சான்றாக அவர்களுக்கு நிர்வாகச் செலவு, அதாவது ஒரு யூனிட் மின்சாரத்தை விநியோகிக்க அவர்களுக்கு ஏற்படும் நிர்வாகச் செலவு ½ அணுவாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி அதிக நிர்வாகச் செலவு ஆகும் ஊழல் மிக்க ஸ்தாபனங்களையே முதலில் ஒழித்துவிட வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். இவர்கள் இயந்திரத் தொழில்களுக்கு யூனிட் முக்கால் அணுவுக்கு விநியோகிக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் விவசாயத்திற்கு யூனிட் 1½ அணுவுக்கு வசூலிக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் சர்க்கார்

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th March 1955]

கவனிக்க வேண்டும். இந்தக் கம்பெனிகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு காலதாமதமானாலும் இவர்கள் விநியோகிக்கின்ற யூனிட்டின் ரேட்டையாவது உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும்.

“அதோடு தற்போது இருக்கிற ரேட்டைக் குறைக்காவிட்டாலும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள மின்சார விநியோகக் கம்பெனியார் தங்களுக்கு நஷ்டம் வருவதாகவும் ஆகவே தற்போது உள்ள ரேட்டை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அந்த ரேட்டையாவது உயர்த்த நிச்சயமாக அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது என்று மாத்திரம் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சர்க்கார், விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட் கொடுப்பதில் முன்னேற்ற மடைந்திருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். இப்பொழுதிருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் பெரிய வசதி பெற்றவர்களும், பணக்காரர்களும் தான் பம்பு செட்டுகளை வைத்து விவசாயம் செய்வதற்கு இயலுகிறது. சாதாரண சிறு நில விவசாயிகள் பம்பு செட் வைத்து விவசாயம் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் கிராமங்களைப்பற்றி பரவாயில்லை. ஆனால் புதிதாக மின்சார விஸ்தரிப்பு போகக்கூடிய கிராமங்கள் விஷயத்தில் ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 ரூபாய் பணம் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லி நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூல் செய்த பிறகுதான் மின்சாரம் வரும். அந்த நிபந்தனையின் பேரில் போதுமான அளவுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு குறைந்தபட்சம் 25 விவசாயிகள் மனுச்செய்துகொண்டால்தான் ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பது என்ற திட்டம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிபந்தனை சர்க்கார் மின்சார விநியோகம் செய்யும் இடங்களிலும் இருக்கிறது, லைசென்சுதார மின்சார விநியோகம் செய்யும் இடங்களிலும் இருக்கிறது. இம்முறை விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. எந்த ஒரு திட்டமும் லாபகரமாக இருக்கவேண்டுமென்பதையாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், ஒவ்வொரு மின்சாரக் கம்பம், ஒவ்வொரு அங்குல மின்சாரக் கம்பியும் பணம் எடுத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு பிரதேசத்தில் மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டம் லாபகரமாக இருக்கிறதா லாபகரமாக இல்லையா என்பதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமெனியோழிய ஒவ்வொரு எக்ஸ்டன்ஷனும் லாபமானதாக இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை அனுசரிப்பதைப் பார்க்கும்போது, விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற கொள்கையைக் காட்டிலும் லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பது தான் சர்க்காருக்குப் பிரதானமாக இருக்கிறது என்ற ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த விஷயத்தில் லைசென்ஸ் கட்டணம் விவசாயிகளிடமிருந்து பம்பு செட்டுக்காக “அட்வான்ஸ்” ஆக வசூலிக்கப்படுகிறது. இதை நிறுத்தவேண்டும். முடியாவிட்டால் ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 10 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஐம்பது ரூபாய் என்றிருப்பது மிக அதிகம். ஆகவே, அதை பத்து ரூபாய்க்குக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

12-30
p.m.

“மின்சாரத்தை விவசாயிகளுக்கு மலிவான ‘ரேட்’ டில் கொடுக்க முடியாவிட்டால் சர்ச் சார்ஜை விவசாயிகள் விஷயத்தில் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இருபது சத விதிகம், சர்ச் சார்ஜ் விவசாயிகளுக்கு விதிக்கப்படுகிறது. அதைக் கைவிடவேண்டும். அதையாவது செய்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“பலகோடி ரூபாய் செலவு செய்து மின்சார நிலையத்தைக் கட்டி மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களின் நலனையும் மிகவும் அக்கறையோடு கவனிக்கவேண்டும். இந்த இலாகா நடப்பதற்கு முதலெலும்பு போன்றிருப்பவர்கள் தொழிலாளிகள் என்பதை சர்க்கார் மறுக்கமாட்டார்கள். நேற்று கூட, கனம் தொழில் மந்திரி சொல்லக்

16th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கூடிய காலத்தில், 'தொழிலாளிகளின் உழைப்பினால் ஏற்படுகின்ற பலன் பூராவையும் அவர்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்க வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த மட்டில் தொழிலாளிகள் அவ்வளவு சுயநலமுள்ளவர்களென்று நான் நினைக்கவில்லை. தொழிலாளிகளுக்கே முழுப் பலனும் கிடைத்துவிடவேண்டுமென்ற நிலைமையில் தொழிலாளிகள் இல்லை. உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்க வேண்டுமென்றும், மனிதர்களாக அவர்கள் வாழ்வதற்கும் வேண்டிய உரிமைகள் இருக்கவேண்டுமென்றும் தான் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இந்தத் தேசம் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் நம் நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த எண்ணத்தில்தான் தொழிற்சங்கங்களும் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வைக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சர்க்கார் அல்லாத மற்ற தொழிற்சாலைகள் விஷயத்தில் (இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்ட்) தொழிற் தகராறுச் சட்டம் இருக்கிறது. அதன் மூலம் தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது. ஆனால் சர்க்காரால் நிர்வகிக்கப்படுகிற தொழிற்சாலைகள் விஷயத்தில் அந்தப் பாதுகாப்பும் கிடையாது. அதனால்தான் நம்முடைய சர்க்காருக்கு பொறுப்பு அதிகமாகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆறு வருஷங்கள், ஏழு வருஷங்கள் வேலை செய்தாலுங்கூட வேலை நிரந்தரமாகும் என்ற உத்தரவாதம் இல்லாத நிலையில்—சென்னை நகரத்திலும் சரி, மேட்டூரிலும் சரி—சர்க்கார் இலாகாவில் பெரும்பகுதியானவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“சம்பள விதிங்கள் மிகவும் குறைவு. விவரங்களுக்கு நான் போவதென்றால் நேரமாகும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அதைப்பற்றி அதிகம் பேசுவது அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் மந்திரி அவர்களிடத்தில் பேசமுடியுமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, விவரங்களுக்கு போகவில்லை.

“தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்துள்ள மதராஸ் எலெக்ட்ரிஸிடி ஒர்க்ஸ் யூனியன் ஒரு மெமொரான்டத்தை என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது இப்பொழுது என் கையில் இருக்கிறது. அதில் 19 கோரிக்கைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. சோஷலிசம் வந்த பிறகு அடையவேண்டிய கோரிக்கைகள் அல்ல. சாதாரண கோரிக்கைகள்தான். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளை நடத்துவதற்குக்கூட சட்டபூர்வமாக நிர்ப்பந்தம் செய்கிறோம். ஆனால், சர்க்காருடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்கும் ஸ்தாபனங்களுக்கு அப்படியில்லை. தொழிலாளர்களுடைய சௌகரியங்களை சர்க்காரே கவனிக்கவேண்டுமென்பவர்களுக்கே இருக்கிறார்கள். அந்த மகஜரை சர்க்காரிடம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். கொடுத்தவுடனேயே அதை மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து இப்பொழுதே பதிலளிக்கவேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்தக் கோரிக்கைகள் புதிது அல்ல. டிபார்ட்மெண்டுக்கும் பல்முறை தெரியப்படுத்தி நீண்டகாலமாகத் தகராறில் இருக்கக்கூடிய விஷயம். சில தினங்களுக்கு முன்பு இந்தத் தொழிற்சங்க நிர்வாகிகள் வேலை நிறுத்தம் பண்ணவேண்டுமென்று முடிவு எடுத்த விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். “வேலை நிறுத்தம் செய்வது சரியல்ல; மந்திரியவர்களிடத்தில் பேசுவோம்; பிறகு வேண்டுமானால் எது வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள்” என்று நான் அவர்களுக்கு யோசனை சொன்னேன். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை எழுதி கையெழுத்திட்டு என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டசபையில் மந்திரி, அவர்களிடம் அந்த மகஜரைக் கொடுத்து, மந்திரி அவர்களைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். நான் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டேன். அவர்களுடைய எண்ணத்தையும் சபையினருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். அவர்களுடைய மகஜரின் கடைசி பாராவில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது :

‘Once again we beg you, Sir, and the Hon. House and the Government to bestow your favourable consideration to the above as the effective means of rallying the willing co-operation and zealous enthusiasm of the thousands of

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th March 1955]

workers in this public sector. We on our part wish to take this occasion to reiterate what we have already assured the officers and the Hon. Minister in particular that we will do our best to improve the efficiency of work and fulfilment of the scheme, thus contribute our share to this public utility sector.'

“இந்த மகஜரை நான் இந்தச் சபையின் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

(At this stage Sri M. Kalyanasundaram handed over the memorandum to the Joint Secretary to the Legislature.)

“இந்த மகஜரில் கண்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்களை சர்க்கார் கூர்ந்து ஆலோசனை செய்து தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய பரிசாரத்தைத் தேடவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மற்ற தொழில்களுக்கு விசாரணைக் கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இலாகாவில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய தகராறுகளைத் தீர்க்க அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடமுடியாது என்று தெரியும். உடனே விசாரணைக்கமிட்டியொன்றை நியமித்து அவர்களுடைய குறைகளை ஆராய்ந்து, அந்தச் சிபாரிசுகளின் அடிப்படையிலாவது அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையிலாவது அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த ஆண்டு நல்ல தோர் முறையில் மான்யத்தைச் சபைமுன் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

12-40
p.m.

“ Sir, I have made up my mind to talk in Tamil. The other day I spoke in English against the wishes of so many hon. Members. To-day I propose to talk in Tamil. I think you will excuse me.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ May I request the Hon. Minister to speak in English at least when he refers to matters relating to Malabar and South Kanara? ”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir. Whenever I have occasion to refer to matters relating to Malabar and South Kanara, I shall speak in English.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Thank you.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த மான்யத்தை நான் இங்கு கொண்டுவந்தபோது முதன் முதலாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயண குருப் அவர்கள், மின்சார போர்டை இந்த ராஜ்யத்திற்கு அமைக்கவேண்டாம் என்பதற்கு நான் சொன்ன காரணங்கள் அவருக்கு அவ்வளவு ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய முறையில் இல்லை’ என்று சொன்னார். அதை நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கு இல்லை. This does not concern Malabar though it has been referred to by an hon. Member coming from Malabar. ஏனென்றால், இந்த விஷயமாக மத்திய சர்க்காருடனும் திட்டக் கமிஷனுடனும் நாம் விவாதித்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரின் சட்டப்படி நமது தேசத்திலுள்ள நான்கு ராஜ்யங்களில்தான் மின்சார போர்டுகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற எல்லா ராஜ்யங்களும் மின்சார போர்டு அமைப்பதை எதிர்க்கின்றன. இந்த போர்டு அமைப்பதை ஒப்புக்கொண்ட நான்கு ராஜ்யங்களில் ஒரு ராஜ்யம் இம்மாதிரி போர்டு அமைத்தது தவறு என்ற அபிப்பிராயத்திற்குவந்து அதைச் சொல்லிக் கொண்டும் இருக்கிறது. போர்டை ஒழிக்கவேண்டுமென்றும் யோசிக்கிறது.

16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“அதோடு இன்றைக்கு நடந்த விவாதம் முழுவதையும் கனம் அங்கத்தினர் கேட்டிருந்தால் எவ்வளவு ரசமான விஷயங்களெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெரியும். கனம் அங்கத்தினர்கள் எழுப்புகின்ற பிரச்சனைகளையெல்லாம் தீர்க்கமுடியாதபடி அரசாங்கமே திணறிக்கொண்டிருக்கிறதென்றால் அந்த மின்சார போர்ஷை அமைத்துவிட்டால் அவர்கள்தான் என்ன செய்துவிடமுடியும்? மின்சார போர்ஷை தீர்க்கக்கூடிய பிரச்சனை இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கவில்லை. பிரச்சனை மிகவும் சிக்கலானதாக இருக்கிறது.”

SRI N. K. PALANISAMY :— “On a point of order, Sir, மத்திய சர்க்கார் சட்டம் சொல்லுகிறது :

‘THE ELECTRICITY (SUPPLY) ACT, 1948.

Chapter I.

(3) This section and sections 3, 4, 57, 58 and 77 and the Sixth Schedule and the table appended to the Seventh Schedule of this Act shall come into force at once.

(4) The remaining provisions of this Act shall come into force in a Province on such date, not later than two years from the coming into force of the sections, Schedule and Table mentioned in sub-section (3), as the Provincial Government, may, by notification in the official Gazette, appoint ;

“இம்மாதிரி மின்சார போர்ஷை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சட்டம் செய்தபோது ஏன் அதை இந்த சர்க்கார் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அவர்கள் சட்டம் செய்தபின் அந்தச் சட்டத்திலுள்ளபடி இந்த போர்ஷை அமைக்க மறுப்பது சட்டவிரோதமாகாதா ?”

MR. SPEAKER :— “இது point of order இல்லை.”

*** THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—**

“இந்தச் சட்டத்தைச் செய்த மத்திய சர்க்காருடைய அனுமதியைப் பெற்றேதான் மின்சார போர்ஷை நம் ராஜ்யத்தில் அமைக்காமல் இருக்கிறோம். இது சட்டவிரோதமாகாது. நாங்கள் சொன்ன காரணங்களை வைத்துக் கொண்டு ஒரு வருஷத்திற்கு இந்த போர்ஷை அமைக்கவேண்டாம் என்பதற்கு மத்தியசர்க்காரிடமிருந்து அனுமதி பெற்றிருக்கிறோம். அடுத்த வருஷமும் இதேமாதிரி போர்ஷை அமைக்காமல் இருப்பதற்கு அனுமதி கேட்கப்போகிறோம். அதற்கடுத்த வருஷம் அந்தச் சட்டத்தையே பூராவாக கைவிட்டுவிடவேண்டும் என்பதற்கே அனுமதி கேட்டாலும் கேட்போம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். ஆகையால் மத்திய சர்க்காரின் சட்டத்திற்கு அந்திதாவாக நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அவர்கள் அனுமதியுடையே எல்லாவற்றையும் செய்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அவ்வளவுதூரம் ஆதாரமாக பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இது மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனை. இப்பொழுதே ஜனங்களுக்கு வினியோகிக்கப்படுகிற மின்சாரத்திற்கு அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிற தொகை மிகவும் அதிகமானது என பல அங்கத்தினர்கள் குறைசூறுகிறார்கள். நாம் மின்சார போர்ஷை ஏற்படுத்திவிட்டால் அந்த போர்ஷை மத்திய சர்க்காருக்கு வருமானவரி கட்டவேண்டியவரும் என்பதையும், அதனால் அவர்கள் ஜனங்களுக்கு வினியோகிக்கக்கூடிய மின்சாரத்திற்காக வசூலிக்கக்கூடிய தொகையை அதிகப்படுத்த நேரிடும் என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. அதை உணர்ந்தும் அந்த போர்ஷை அமைக்கவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னால் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை.

“அதோடு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நீர்விசையினால் மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்க்கூடிய பிராஜக்டுகள் மிக அதிகம் இருக்கின்றன. அதனால் இப்போதே பலகஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால், விவசாயத்திற்கு

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

தண்ணீர் மிக அவசியமாக இருக்கிறது. தண்ணீரை நாம் மின்விசை உற்பத்தி செய்வதற்கு அதிகம் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டுவிட்டால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தை உங்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். கொஞ்சநாட்களுக்கு முன்னால் ஸ்ரீ ஆதித்தன் அவர்கள் சர்க்காருக்கு ஒரு தந்தி அனுப்பியிருந்தார்கள். அதாவது ஒரு இடத்தில் **illegal cultivation** நடைபெறுகிறது, விசை உற்பத்தியினால் அந்த **illegal cultivation** பாதிக்கப்பட்டதால் ‘உணவு கேட்கக் கூடிய மக்களின்மேல் கல்லைப்போடாதீர்கள்’; ‘**People want food; don't throw stone**’ என்பதாக ஒரு தந்தி கொடுத்திருந்தார். அங்கு நடப்பதோ **illegal cultivation**. இருந்தும் அவர்களுடைய தலையில் கல்லைப்போடாதீர்கள் என இவர் கேட்டுக்கொண்டார். அங்கு விவசாயம் பழுதாக போகக்கூடாது என்பதற்காக சர்க்காரும் தண்ணீர் கொடுத்தார்கள். நீர்விசையைக்கொண்டு மின்சாரத்தைப் பெருக்கலாம் என்றால் இம்மாதிரியான பல சிக்கலான பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. இங்கிலாந்தில் மின்சார போர்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே, வேறு நாடுகளில் வேறு விதமாக செய்யப்பட்டிருக்கிறதே, அதேமாதிரி இங்கும் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் அது நம்நாட்டுக்கு எப்படி முடியும்? வெளிநாட்டிலுள்ள பிரின்சிபிள்களை அப்படியே காப்பி அடிக்கவேண்டுமென்றால் அது சாத்தியமான காரியமல்ல. நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள் தொழில்முறைகள் முதலியவற்றை அனுசரித்தே நாம் பல திட்டங்களை போடவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதை அங்கத்தினரும் உணரவேண்டும்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“நாங்கள் உணராமல் இல்லை.”

*** THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—**

“நீங்கள் உணர்ந்திருக்கிறீர்கள்; நான் உங்களுக்காகச் சொல்லவில்லை; உங்களைப்போல் உணருகின்றவர்களுக்கும் சொல்லவில்லை; உணராதவர்களுக்குத்தான் நான் சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது.

“மின்சார போர்டை நாங்கள் அமைக்கக்கூடாது என்பதற்குக் காரணம் அந்த போர்டை அமைத்துவிட்டால் சர்க்காருடைய கௌரவம், சர்க்காருக்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் ஆகியவைகளைல்லாம் அந்த போர்டினிடம் போய்விடுமே என்பதற்காக நான் எதிர்க்கவில்லை. எல்லா அதிகாரங்களும் எங்கள் கையில் இருக்கவேண்டும் என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம் அல்ல. பொதுமக்களுக்கு நல்லமுறையில் சேவை செய்வவேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக்கூடிய வகையில் மின்சாரத்தைப் பூராவாகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயம் என்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். சர்க்காரிடம் இந்த அதிகாரம் இருக்கும்போதே இன்னும் பல இடங்களில் பலவிதமான நன்மைகளை செய்யமுடியாதவர்களாக இருக்கிறோம். போர்டினிடம் இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டால் பிறகு ஜனங்களுடைய சௌகரியம் எப்படி கவனிக்கப்படும் என்று நான் சொல்வதற்கில்லை. அந்தச் சட்டத்தில் போர்டை அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறதே, அதன்படி ஏன் அமைக்கவில்லை, சட்டப்படி நடக்கவேண்டாமா என்று அங்கத்தினர் கேட்டால் என்ன பதில் சொல்லுவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சட்டம் யாருக்காக இருக்கிறது? சட்டம் மனிதர்களுக்காக ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மனிதர்கள் சட்டத்திற்காக சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. மனிதர்களுடைய சௌகரியத்தை உத்தேசித்து மனிதர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் கூடி ஆலோசித்து ஒரு சில விதிகளை சட்டமாக இயற்றுகிறார்கள். மனிதர்கள் தங்களுடைய சௌகரியத்தையும், சமுதாயத்தின் பொது சௌகரியத்தையும் உத்தேசித்தே அந்த சட்டத்தை பின்பற்றுகிறார்கள். ஆகவே சட்டம் மனிதர்களுக்காகவே படைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, சட்டத்திற்காக மனிதர்கள் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை என்கிற கருத்தை நான் வெளியிட்டால் எல்லா மக்களும் என்னுடைய கருத்தை நிச்சயமாக ஆதரிப்பார்கள்.

16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“நாம் நம்முடைய அறிவையெல்லாம் உபயோகப்படுத்தி மக்களுக்கு நல்வாழ்வு கொடுப்பதற்குத் தகுந்த முறையில் பல சட்டங்களை இயற்றி இருக்கிறோம். காலப்போக்கில் நாம் இயற்றியுள்ள எந்த ஒரு சட்டத்தினாலாவது நன்மையைக் காட்டிலும் தீமை ஏற்படுகிறது என்று தெரிந்தால் அதை நாம் மாற்றி திருத்தி அமைத்துவருகிறோம். ஆகவே ஒரு சட்டத்தை மத்தியசர்க்கார் கொண்டுவந்துவிட்டால் அதனால் ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமா ஏற்படாதா என்பதை பரிசீலிக்காமலேயே அதை அப்படியே பின்பற்றவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது சரியல்ல. அவர்களுடைய சட்டப்படி மின்சார போர்டை அமைப்பதில் மக்களுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படாது. அவ்வாறு அமைக்காமல் மின்சார திட்டங்கள் சர்க்காரிடமே இருந்தால் ஜனங்களுக்கு அதிக நன்மையைச் செய்யமுடியும் என்று சர்க்கார் கருதுவதாலேயே இந்த போர்டை அமைப்பதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே இதற்காக அரசாங்கத்தை குறைகூறிப் பயன் இல்லை.

“ஸ்ரீ கோபாலன் யுன்னி மலையாளத்தில் பேசிவிட்டார்கள். பொதுவாக அவர்கள் ஸ்ரீ குருப் கூறியவற்றையே ஆதரித்துப் பேசியிருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். என்றாலும் அவர்கள் மலையாளத்தில் பேசியதால் எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. முக்கியமாக ஏதாவது குறைபாடிருந்தால் அவர் எனக்கு புரியக்கூடியமுறையில் என்னிடம் தனித்து வந்து எடுத்துச்சொன்னால்தான் அவற்றை என்னால் நீக்கமுடியும். ஆகவே அவர் கூறிய விஷயங்களை எனக்கு புரியக்கூடிய வகையில் சொல்வார் என்று நினைக்கிறேன்.

“பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் எழுப்பிய பொதுவான விஷயங்களைப் பற்றி முதலில் சொல்லிவிடுகிறேன். சர்சார்ஜைப்பற்றி பேசுகின்றபோது ‘யுத்தகால சர்சார்ஜ்’ என்று அதில் போட்டிருப்பதினால் யுத்தத்தான் முடிந்துவிட்டதே, யுத்தகால சர்சார்ஜை இன்னும் என் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், அதை என் எடுத்துவிடக்கூடாது? என்று கேட்கிறார்கள். யுத்தம் முடிந்துவிட்டது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் யுத்தகாலத்தில் இருந்த நெருக்கடியைவிட இப்பொழுது இன்னும் அதிகமான நெருக்கடி இருந்துகொண்டே இருக்கிறது என்பதையும், விலைவாசிகள் இறங்கவே இல்லையென்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம், பஞ்சப்படி ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கும்போதும் இந்த உண்மை கருத்தில் வைத்துக்கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

*** THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—**
“அது வேறு விஷயம் ; அது நிதி மந்திரியைக் கேட்கவேண்டிய விஷயம். நான் சொல்வதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா இல்லையா ?”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—
“ஆகவேதான் யுத்தகாலத்தில் இருந்த நெருக்கடியைவிட இப்பொழுது நெருக்கடி அதிகமாகவே இருப்பதாலும், விலைவாசிகள் இறங்காமலே இருப்பதாலும் யுத்தகால சர்சார்ஜை நீக்குமுடியாமல் இருக்கிறது. யுத்தகால சர்சார்ஜை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் அதனால் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தினால், வரவுசெலவு திட்டத்தில் விழும் துண்டு அதிகரிக்காமல் இருக்க வேறுவழியில் சரிக்கட்டியாகவேண்டும். எந்த வழியில் சரிக்கட்டலாம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டால் நான் சர்சார்ஜை எடுத்துவிடத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

“ஸ்ரீ கே. வி. ராமசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் ஒருவகையில் குறைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் மற்றொரு வகையில் வருமானத்தை எப்படி அதிகப்படுத்துவது என்று சொல்லும்பட்சத்தில் அந்த குறைக்கும்

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

யோசனையை பரிசீலிக்க அரசாங்கம் ஆட்சேபிக்காது. ஆனால் பல அங்கத்தினர்கள் குறைப்பதற்கு வழி சொல்லுகிறார்களே தவிர வருமானத்தை சரிக்கட்ட வேறு உபாயம் எதையும் சொல்லவில்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ நீங்கள் வருமானத்தை அதிகப்படுத்த வரி போட்டுப்பாருங்கள் ; நாங்கள் குறைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோம்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

“ எந்தெந்த இடங்களில் மக்களிடமிருந்து வாங்கப்படும் பணத்தின் அளவை குறைக்கவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்களோ, அவர்களே அதனால் ஏற்படுகின்ற பணக்குறைவை எந்தெந்த இடங்களில் அதிகப்படுத்தலாம் என்று சொல்லிவிட்டாலும் அவ்விஷயத்தை உடனடியாக கவனிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு சௌகரியமாய் இருக்கும்.

“ ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள், போனவருஷம் அவர் கூறிய விஷயங்களை எல்லாம் நான் மறந்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் மறக்கவே இல்லை. எனக்கு எப்போதும் ஞாபகத்தில் இருந்துகொண்டே இருக்கும். மனதை உள்ளவரையில் ஞாபகம் இருக்கும். வெளியேபோனாலும் அதைப்பற்றியேதான் நினைத்துக்கொண்டு இருப்பேன். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதை என்னுடைய ஒரே கொள்கை. ஆகவே அவர்கள் கூறிய விஷயங்களையெல்லாம் கவனித்து எந்தெந்தவகையில் நன்மை செய்யலாமோ அந்தந்தவகையில் நன்மை செய்துகொண்டுவருவேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ இவ்வருஷக் கணக்குப்படி பார்த்தால் சர்சார்ஜ் மூலமாக சர்க்காருக்கு கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் 101½ லட்ச ரூபாய் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். Gross பட்ஜெட்டாகிய 589 லட்சத்தில் இந்த 101 சொச்சம் லட்சத்தைக் குறைத்துவிட்டால் மொத்த வசூல் 488 லட்ச ரூபாய்தான். ஆனால் செலவு 520 லட்ச ரூபாய் ; பாக்கி நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சர்சார்ஜையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்றால் அதனால் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் எவ்வளவு அதிகரிக்கும் என்பதை கணம் அங்கத்தினரே உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்பது சர்க்காருடைய நோக்கம்தான். இயந்திரத்தொழிலுக்கு ஒருவகை கட்டணமும், விவசாயத்திற்கு ஒருவித கட்டணமும் வைக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அல்ல.

“ விவசாயிகளுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் கணம் ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இயந்திரத் தொழில்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தின் விலையைவிட விவசாயத்திற்கு அதிக விலை வாங்கப்படுகிறதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியொன்றும் ஜாஸ்தியில்லை. ‘பலக்’ சப்ளையாக இருந்தால், மலிவாக கொடுக்கமுடியும். ஆனால் விவசாயத்திற்கு லைன் போடுவது, போஸ்ட் நடுவது போன்ற ‘காஸ்ட் ஆப் எக்ஸ்ட்ரிக்யூஷன்’ அதிகப்படுகிறது. அதனால்தான் ஒரு யூனிட்டிற்கு வாங்கக் கூடிய ரேட்டும் கொஞ்சம் அதிகப்படுகிறது. இருந்தாலும் விவசாயத்திற்கு எப்படி மலிவாக சப்ளை செய்ய முடியுமென்பதைப்பற்றி ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து, அதற்குப் பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வரலாமென்று கருதுகிறேன். இது விஷயத்தில் ஏதாவது செய்ய முடியுமென்றும் எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே என்னால் ஆணைச் செய்யப் பிரயத்தனப்படுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ பிறகு ‘10 பர்சென்ட் ரிடர்ன்’ ஐப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. இந்த 10 பர்சென்டில் ஜெனரேஷன் சார்ஜ் 1 பர்சென்ட், பெர்ரிசியேஷன் சார்ஜ் 2.1 பர்சென்ட், ஆபரேஷன் அண்ட் மெயின்டெனன்ஸ் சார்ஜ் 3 பர்சென்ட், பாக்கி 3.9 பர்சென்ட் இன்டரெஸ்ட் ; ஆக மொத்தம் 10 பர்சென்ட் என்று இருக்கிறது. 10 பர்சென்ட் ரிடர்ன் வந்தால்தான் ஈட்டுப்படியாகிறது. இதுதான் 10 பர்சென்டினுடைய தன்மை.

16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“கனம் ஸ்ரீ எம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவ்விஷயம் எங்கள் கவனத்தில் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் வருகிறது. முன்னமேயே எங்களிடத்தில் அநேக மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றி ஒரு நல்ல முடிவு செய்யவேண்டுமென நானும் ஆதாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய மனுவில் உள்ள கோரிக்கைகளை யெல்லாம் நான் இன்னும் விவரமாகப் படிக்கவில்லை. முன்னரே அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் கோரிக்கைகள்தான் இதிலும் இருக்கமென்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் மீண்டும் அதைப் பார்த்து, அதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை நீக்கி அதிசீக்கிரத்தில் அவர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வருமென நம்பிக்கையோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (ஆரவாரம்.)

“தொழிலாளர்களைப்பற்றி நான் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன். தம் மிடம் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு திருப்தி இல்லையென்றால், அந்த வேலை நன்றாக நடக்காது என்பதை அரசாங்கமும் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இப் பிரச்சினையை நான் நன்கு பரிசீலனை செய்து உருப்படியான காரியத்தைச் செய்வேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

“நான் இப்போது முதலில் ஒரு அறிக்கையைப் படித்தேன். அதிலே நாட்டிலே இவ்வளவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இதுமாதிரி என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்ற புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்தேன். இதை கனம் ஸ்ரீ குரூப் அவர்கள் நான் செய்துவிட்டதைக் குறித்து தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்வதாக நினைத்துவிட்டார்கள். அப்படி இல்லவே இல்லை; நான் தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லை. நாம் செய்யவேண்டிய வேலைகளைப் பார்த்தால் அது பிறும்மாண்டமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக, கல்வியிலே ‘கற்றது கைமண் அளவு, கல்லாதது உலகளவு’ என்று ஒரு பழமொழிச் சொல்லுவார்கள். அதைப்போல நாம் இதுவரை செய்திருப்பதையும், இந்த நாட்டின் தேவையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் செய்யவேண்டியவைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன என்பது எங்களுக்கே தெரிகிறது. ஆகவே பெரிதாக ஏதோ செய்துவிட்டதாக வீராப்புப் பேசிக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் நான் இல்லை. அப்படிப்பட்ட எண்ணைப் பார்த்து, ஸ்ரீ குரூப் அவர்கள் வீராப்புப் பேசுகிறேன் என்று சொல்வது கொஞ்சங்கூட சரியல்ல. மிகக் குறைவான காரியங்களைச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் சொன்னதை உணராது நான் வீராப்புப் பேசுவதாக அவர் சொல்வதைக் காட்டிலும், அவர் எண்ணப்பற்றி உணராது பேசுவது குறித்துத்தான் நான் வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“I did not make any personal reference. I meant only the Government.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“He said, ‘we need not feel complacent, and I am only explaining that.’

“உலகம் இன்று எப்படி முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது, அதில் நம் நாடு எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். நம் நாட்டை மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நாம் எங்கோ இருக்கிறோம். அதை நான் மறக்கவில்லை. நம் நாட்டை இன்னும் எவ்வளவோ முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதும் உண்மை.

“இப்போது நாம் செய்திருப்பவையெல்லாம் முன்னேற்றத்தின் ஒரு பகுதியேயாகும். அதை நன்கு உணர்ந்திருக்கக்கூடிய நான் ஏதோ பெரிய காரியங்களைச் செய்துவிட்டதாக வீராப்புப் பேசிக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்வது தவறு. நான் மமதை கொள்ளவில்லை; நான் அகங்காரம் கொள்ளவில்லை. செய்யவேண்டிய வேலைகள் இன்னும் ரொம்ப

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். எங்களுக்கு பொறுப்பும் ரொம்ப அதிகம். இதனை நாங்கள் உணராமலில்லை. இத்தனை அங்கத்தினரும் பேசியதற்கு நான் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய பொறுப்புள்ளவர்களாக இந்தச் சபையில் பேசுகிறார்கள் என்பதை நாங்கள் உணராமலில்லை. உங்களுக்கு மத்தியில் நான் பதில் சொல்லும் போது லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு மத்தியிலே நின்று நான் பதில் சொல்வதாகவே உணருகிறேன். (ஆரவாரம்.) அவ்வளவு தூரம் அறிவு படைக்காமலா நாங்கள் இருக்கிறோம்? அப்படி இருக்கும்போது எங்கள்தேர்வோடு குறை சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவேமாட்டேன். அப்படிக்கூறினால் Uncharitable Remarks என்றுதான் சொல்வேன்.

“கனம் ஸ்ரீ சி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யும்படியாகச் சொன்னார்கள். அவற்றை நான் கவனிக்கிறேன். குறிப்பாக, அவர் நம்முடைய நாட்டிலே ‘பவர் புரொடக்ஷன்’ ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்றும், குண்டாட் திட்டம் அமுலுக்கு வருவது என்றும் ரொம்ப நாளைக்குமென்றும், ஆகவே இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் கிலோவாட் பவருள்ள ஒரு தர்மல் ஸ்டேஷனை உடனடியாக அமைக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். நமக்கு இன்னும் அதிகமான பவருள்ள தர்மல் ஸ்டேஷனை வேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அவர் கூறுகிறபடி அவ்வளவு பெரிய தர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், அதற்கு அதிக பணவசதி வேண்டும். ஆனால் நம்மிடம் இப்போது பணவசதி கிடையாது. நெய்வேலித் திட்டம் வந்து விட்டால் அந்தப் பிரச்சினையை சலபமாகத் தீர்த்துவிடலாம். அதற்குள் உடனடியாக 2,000, 3,000 கிலோவாட்டுகள் தர்மல் ஸ்டேஷனை ஏற்படுத்துவது என்றால் முடியாதகாரியம். இரண்டாவதாக, நீராவிமூலம் பவர் சேகரிக்கலாமென்றாலும், அதற்குப் போதுமான நிலக்கரி இப்போது கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதனால் அத்திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதென்றால் பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இதை உடனடியாக கவனிக்க முடியுமென்று தோன்றவில்லை.

“மேலும், ஸ்ரீ சி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் இன்றைக்கு நமக்குத் தேவைப்படுகின்ற சாமான்களெல்லாம் அயல்நாடுகளிலிருந்து தருவிக்கப்படுவதை நிறுத்தி அவற்றை நம்நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தால், வேண்டிய சாமான்கள் நம்முடைய உபயோகத்திற்கு உடனடியாகக் கிடைக்குமென்றும், அதோடு இந்த நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்கிவிடலாமென்றும் சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம். ஆனால் அதற்கும் பணவசதிதான் வேண்டும். எல்லா சாமான்களையும் நாமே உற்பத்தி செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றால் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பணத்திற்கு எங்கே போவது? அதோடு லைசென்ஸ் ஏரியாக்களில் கூட இரும்பு போஸ்ட் கிடைக்காத காரணத்தால், பெரும்பாலான இடங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்புக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“சவுக்கு மரம் நட்பால் என்ன?”

*** THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—**
“அதைத்தான் சர்க்காரும் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மரத்தை ‘புராசெஸ்’ (wood process) செய்துவிட்டால், அது மிக வலுவாக நெடுநாட்களுக்கு உழைக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. மைசூர் ஸ்டேட்டில் கூட இம்மாதிரியாக செய்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பார்த்துக்கொண்டு தான் வருகிறேன். அம்மாதிரியாகவே நம் ராஜ்யத்திலும் ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றுதான் அரசாங்கம் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.”

16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“மேலும் நண்பர் ஸ்ரீ சி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் வீணை ஆடம்பர விளக்கு அலங்காரங்கள் Lavish Illumination போடுவோருக்கு அதிகமாக வரி விதிக்கப்படுகின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் தவறு என்று சொல்லுவதற்கில்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“நாம் அதையே தடைசெய்தால் என்ன ?”

*THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“அதைத் தடைசெய்வதற்குப் பதிலாகத்தான் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம். கனம் ஸ்ரீ சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் காலத்திலேயே இதைச் செய்தார்கள். ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி நாயகர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவதுபோல், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அதிகமான வரியைப்போட்டு வைத்திருக்கிறோம்.

“அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீ ஐ. கே. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் விநியோகிப்பதில் ஏகப்பட்ட சர்சார்ஜ் போடுவதாகச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன். அரசாங்கம் அதை பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி திட்டவட்டமாக ஒரு முடிவை அறிவிக்க அரசாங்கத்திற்கு போதுமான அவகாசம் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். ஏற்கனவேயே நான் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். எந்த வகையில் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யலாம் என்பதைப் பரிசீலிக்கிறோம். எப்படியும் விவசாயத்திற்கு பிரதானியம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு சலுகை காட்ட வேண்டுமென்பதை நான் பூரணமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். நாம் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்பதற்காக ஒரு வகையில் பணத்தைக் குறைத்தால், மற்றொரு விதத்தில் சர்க்காருக்கு அப்படிக் குறையும் பணத்தை ஈடுசெய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய நிலைமை கஷ்டமாகிவிடும். ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய பற்றுக் குறையை அது இன்னும் அதிகப்படுத்தும். ஆகவே குறைக்கக்கூடிய பணம் அரசாங்கத்திற்கு வேறுவகையில் கிடைக்க வழி செய்துகொண்டே, குறைக்க முற்படுவோம். அப்பொழுதே வரவு செலவு கணக்கை சரிக்கட்ட முடியும்.

“ஸ்ரீ ஐ. கே. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் பேசும்போது, சர்க்கார் permission கொடுத்தால் ஏதோ சில இடங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அது என்ன விஷயமென்பதை நான் நன்கு பரிசீலனை செய்தபிறகே பதில் சொல்லமுடியுமென்பதை சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

“அப்புறம் ஸ்ரீ கந்தசாமி கவுண்டர் அவர்கள் பட்ஜெட்டில் 500 கிராமங்களுக்கு 6,000 பம்பு செட்டுகள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதை 16,000 பம்பு செட்டுகளாக கொடுக்கவேண்டுமென்கிறார். ஒரு வருஷத்தில் நிதானமாக நாம் செய்யக்கூடியது இவ்வளவு, என்பதைத்தான் பட்ஜெட்டில் சொல்லியிருக்கிறோம். பதினாறாயிரம் பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், கொடுப்பதற்கு தடையில்லை. ஆனால் அதற்கு முதலில் “electric power” இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது, போஸ்டு நட்டு, wire போட்டு வேலையை செய்யமுடியுமா என்பதை கவனிக்கவேண்டும். முந்தியெல்லாம் 3,000 பம்பு செட்டுகள் sanction செய்திருக்கிறோம். இப்போது 6,000 செய்யலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். horse power 50 ஆக இருப்பதை 25 ஆக குறைக்கலாம் என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார், அதற்கெல்லாவற்றிற்கும் ஒரே பொதுவான பதில்தான்.

“அப்புறம் ஸ்ரீ சின்னசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் தொகுதியின் பக்கத்திலே மின்சாரத்தையே பார்த்தது கிடையாது. ஏழு, எட்டு மைல் தொலைவில்தான் விளக்குகள் எரிகிறது என்றார்கள். இது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயம்தான். இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கும்போது அங்கெல்லாம் மின்சாரம் பரப்பப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

“அப்புறம் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் யாரோ ஒருவர் அசெம்ப்ளிக்கு எதிரில் உண்ணாவிரதம் செய்வதாக சொன்ன விஷயத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். நான் உடனே Electricity department-க்கு சீட்டு அனுப்பியதும் எனக்கு இப்போது ஒரு Note வந்திருக்கிறது. ஏதோ இது விஷயமாக Government-க்கு தகவல் வந்திருப்பதாகவும், அதை பரிசீலனை செய்துகொண்டிருப்பதாகவும் தகவல் வந்திருக்கிறது, கனம் மெம்பர் அவர்கள் அச்சடித்த Notice வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது என் கண்ணில் படவில்லை.

“(மெம்பரை பார்த்து) உங்களுக்கு மட்டும் அச்சடித்த நோட்டீஸ் அனுப்பினார்களா? எனக்கு கிடைக்கவில்லை.

“இன்னொரு விஷயம். Voluntary loan ஐப் பற்றி சொன்னார்கள். நாங்கள் கட்டாயப்படுத்தி யாரையும் Loan கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. Electricity scheme களை priority படி first-ல் வந்தது first, second ல் வந்தது second, third ல் வந்தது third என்று வைத்துவிடுகிறார்கள் department-ல். ஏதாவது கீழே இருக்கக் கூடிய scheme முன்னால் வரவேண்டுமென்றால், அந்த scheme ஏற்படியிருக்கக்கூடிய பகுதியில் உள்ளவர்கள் loan கொடுத்து சீக்கிரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் priority கொடுக்க நாங்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அந்த பகுதி மக்களே அந்த work க்கு செலவு செய்கிறேன் என்று சொல்லும்போது தடங்கல் எப்படி சொல்ல முடியும். கட்டாயமாக loan கொடுக்கவேண்டும் என்று யாரையும் நாங்கள் கட்டுப்படுத்தவில்லை. Individual complaints ஏதாவது இருந்தால், நான் பரிசீலனை பண்ணி, உண்மை தெரிந்துதான் பதில் சொல்ல முடியும்.

“அப்புறம் ஸ்ரீ கே. வி. ராமசாமி அவர்கள் சேந்தமங்கலம் பிரிக்கா Electricity ஆச்ச, ஆனால் அதற்கு பக்கத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை, Agricultural pumpsets கொடுக்கவில்லை என்றார்கள். Agricultural pump செட்டுகள் கொடுக்காததற்கு காரணம் என்னவென்று விசாரணை செய்துதான் சொல்லமுடியும். பொதுவாக எந்த அங்கத்தினர் ஆகட்டும், எல்லோரும் ஒரே complaint ஐ தான் சொல்லுகிறார்கள். என்னவென்றால், ‘எங்கள் ஊருக்கு இரண்டு மைலுக்கு அங்கிட்டிருந்து Electric line போகிறது, ஆனால் எங்கள் ஊருக்கு வரவில்லை’, என்கிறார்கள். பூராவாக போட்டு முடிசிறவரையிலும், பல இடங்களில் இரண்டு மைலுக்கு பக்கத்தில் ஒரு line போய்க் கொண்டேதான் இருக்கும். இதை யோசிப்பதில்லை, யோசிக்காமல் ‘என்ன அறியாயம் பாருங்கள் சார், இரண்டு மைலுக்கு அங்கிட்டு கம்பி போவது, எங்கள் ஊருக்கு வரவில்லை, 10 வருஷங்களாக பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்’ என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஊருக்கு Electricity கொண்டு வந்தால், அதற்கு இரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ளவர்கள், இரண்டு மைல் தொலைவில் கம்பி போவது, எங்களுக்கு வரவில்லை என்றுதான் சொல்வார்கள். (சிரிப்பு.) அதனால், இது என்றைக்கும் தீராத தொல்லை. பூரா போட்டால்தான் சமாதானமாகும். நான் பல இடங்களை பார்க்க வேண்டும் என்று அங்கிட்டு செல்லும்போது என்னிடம் இதைப்பற்றி சொல்லுவார்கள். நான் பதிலே சொல்லுவதில்லை. சந்தர்ப்பம் வரும் போது சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று இருந்துவிடுவேன். இன்றைக்கு சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன். சொல்லிவிட்டேன்.

“அதற்கப்புறம், ஸ்ரீ ராமசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், அரசியல் முறையை ஒட்டி இந்தமாதிரி விளக்குகள் சாத்தாங்குளத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக சொன்னார்கள். அப்படி கொடுத்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. முதல் மந்திரி அவர்கள் போய் திறந்து வைத்ததாகவும் சொன்னார்கள். முதல் மந்திரி அவர்கள் Periyar project-ஐ திறந்து வைக்க போனதுதான் எனக்குத் தெரியும்.

16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“சாத்தாங்குளத்தில் முதல் மந்திரி திறந்துவைத்துப்பற்றி ஏதாவது பேப்பரில் வந்திருக்கிறதா, மற்றப்படி காக்காய் உட்கார பனம்பழம் லிபுந்த், மாதிரி, சாத்தாங்குளத்திற்கு மின்சார connection sanction ஆகியதும், Election வந்ததும் ஒத்திருக்கும்.

“அப்புறம் ஸ்ரீ அனந்த பாய் பேசினார். அதற்கு நான் English-ல் தான் பதில் சொல்லவேண்டும்.

“Now, I come to the points raised by the hon. Member, Sri Ananta Pai. He really made a realistic speech on the floor of this House. While admitting our difficulties he also made mention of many difficulties experienced in South Kanara. He also referred to the stiff rate prevailing in Udipi. In this connexion I shall read the note prepared by the department. 1 p.m.

“The Udipi Licensee's Electrical Undertaking was acquired by the Government from the ex-Udipi Company licensee on 1st June 1951. For the supply given by the Electricity Department in the area after acquisition, the department has been applying, with the approval of the Government, the same rates as were in force under the licensee's tariff immediately before acquisition, together with a surcharge of 50 per cent thereon. This surcharge actually represents a reduction by half of the surcharge of 100 per cent on tariff rate that was being levied by the licensee prior to acquisition of the undertaking. The licensee's rates for supply for lighting, industrial and agricultural purposes in the Udipi area now being continued by the Electricity Department, are annas 6, 2 and 1 per unit, respectively and with the 50 per cent surcharge, these rates work out to annas 9, 3 and 1.5 respectively. No doubt, the rate for lighting is high as compared with the rates in the adjoining hydro-electric areas served by the Government Electricity Department and licensees. This is because the Udipi area is not at present connected to the hydro-grid but is served by power produced in the ex-licensees diesel generating stations at Udipi and Karkala which are now being operated by the Government Electricity Department. The cost of power generated by diesel station is naturally high as compared with cost of production of hydro-power and this accounts for the high rates in the Udipi area. It will, however, be noted that actually, some relief has been given by the Government to consumers in the area after the Government took over the undertaking. Sir, the whole thing will be reviewed and perhaps it may be brought down if we get the Jog power from the Mysore State with whom we have entered into an agreement. This is the position with regard to that. The progress of works on the Mysore side being slow, the desirability of Mysore arranging for their expeditious execution was taken up with that Government, so that this Government could avail the bulk supply without much loss of time after the works on the Madras side have been completed. According to present indications, Mysore expect to complete the works on their side only by October 1956, but have promised to do everything possible to complete them earlier. So the delay is being caused by the Mysore State.”

[16th March 1955]

* SRI T. ANANTA PAI :—“ I anticipated and I knew that the Hon. Minister would say that it had been reduced from 12 annas to 9 annas. In spite of the overhead expenditure and other expenses, unless it is reduced further there would not be any incentive to make use of electricity. The Jog power would not come before the end of this year and we cannot wait till it comes. So I would request the Government to reconsider the position.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes, we have considered whether any reduction is possible at all and if that is the position as described by the Hon. Member, I shall certainly consider his request,

“ He also referred to potential power resources of hydro-electric schemes in Malabar and South Kanara. In this connexion he also made mention of another inter-State project in South Kanara. But I would like to say that we have proposed the Kundah Scheme for our State. This Scheme will serve large areas in our State including Malabar and South Kanara. We are only trying to press our claim that this scheme is a more feasible scheme than other schemes and we want this scheme only. Of course, we have no objection to the Planning Commission sanctioning the Barapuzha Scheme but it should not be at the cost of the Kundah Scheme. As pointed out by the hon. Member, Sri Narayana Kurup, efforts may be made to include the Barapuzha scheme but we, as a Government, are going to press our claim for the inclusion of the Kundah Scheme. It is for the Planning Commission to decide it. We cannot prevent others from pressing their point of view and it is not within our jurisdiction to do so. We say, we want the Kundah Scheme and we stand by it and we feel that that scheme alone will serve the needs of our people. We will lay emphasis only on that point. Of course, as I have already stated we have the least objection to the sanctioning of the Barapuzha scheme but we cannot plead for the inclusion of that scheme. We have to make that position clear. Of course, Dr. Menon and Mr. Kurup may press for the inclusion of that scheme but the Government cannot take any action in the matter.”

DR. K. B. MENON :—“ It will irrigate about 30,000 acres of land in Malabar.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, I am only saying that we cannot do anything in the matter and we will not press for the inclusion of this scheme. Let somebody else press it. It is no use discussing a thing which we cannot do. That is what I want to say in respect of this matter.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in this connexion, I shall just mention one point. If hon. Members of this House press for the inclusion of the Barapuzha Scheme, it is likely to create misunderstandings and difficulties also. I submit that as a

16th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

House we should press for the Kundah Scheme and if the Barapuzha Scheme is also sanctioned for the Coorg State it is quite welcome. Therefore, we should not lay emphasis on the Barapuzha Scheme also."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The point appears to have been misunderstood or misapprehended. It is not at the expense of the Kundah Scheme that we should lay emphasis on the Barapuzha Scheme. The Barapuzha Scheme has definitely superior advantages in the matter of providing irrigation and electricity facilities. So, the Madras Government, while pressing the Kundah Scheme should see that the Barapuzha Scheme is also sanctioned as it will shower benefits to certain parts of the State. The Kundah Scheme is a scheme proposed by the Madras State and we will have it and we must have it. But at the same time our Government also should support the inclusion of the Barapuzha Scheme as it will benefit the Madras State also apart from the Coorg State."

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I can also use the same argument and say that the hon. Member has misunderstood my point. What I have stated is that we have no objection to the inclusion of any scheme or for that matter the Barapole Scheme but it should not be at the cost of our Kundah Scheme. We want that scheme and we have got to stand by it. We cannot plead for the inclusion of other schemes. First of all, we must set our house in order before we think of giving charity to others. That is one aspect of the matter. I am not at all detracting the importance or otherwise of the Barapole Scheme but we cannot press for it. I entirely agree, word for word, with what the hon. Deputy Leader of the Opposition has said about the Kundah Scheme and that it should be pressed and executed in our State. So, as far as we are concerned, we are not opposed to any scheme showering benefit on the people of a particular area in the State. But we want to lay emphasis on the importance of the Kundah Scheme. That is the point.

"அதற்கப்பறம் ஸ்ரீ ராமசாமி கண்டர் பம்பு செட்டுகள் பற்றி சொன்னார்கள். அவர்களும் ஸ்ரீ கந்தசாமி கண்டர் சொன்னமாதிரி 6,000 பம்பு செட்டுகள் போதாது, 16,000 வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 6,000 பம்பு செட்டுகள்தான் இந்த வருஷம் செய்யமுடியும் என்று கருதியதால், அதைச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று அவருக்கு பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"அப்பறம் ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள் பல பேர்கள் சார்பில் பேசுவதாக சொன்னார்கள். வக்கீல் தொழில் பண்ணுவதால் அந்த பல மெம்பர்களிடம் வக்காலத்து வாங்கியிருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. 'இந்த விஷயத்தை மெம்பர் சார்பில் பேசுகிறேன்' என்று சில ஊர்களின் பெயர் ஞாபகம் இல்லாமல், அந்த ஊர் எந்த பகுதியைச் சேர்ந்தது என்று பக்கத்தில் கேட்டுக் கேட்டு பேசினார்கள். (சிரிப்பு.) அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றியும் தெளிவாக சொல்லாததால், எனக்கு எந்த விஷயத்திற்கு பதில் சொல்லுவது என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்."

[16th March 1955]

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ பல அங்கத்தினர்கள் சார்பாக, பல லட்சக்கணக்கான மக்களின் சார்பாக பேசினேன் என்பது உண்மை. அதற்கு வரிசைப்பிரகாரம் **priority list** தேவை என்று கேட்டால் சொல்லுகிறேன். செஞ்சி டவுனுக்கு கொடுத்தபிறகு என் ஊருக்கு அப்படியே தெற்கே போய்க்கொண்டிருக்கவேண்டும்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

“ அப்படிச் சொன்னால் எல்லாம் கவனிக்கப்படும் என்று பொதுவாக பதில் சொல்லிவிடுகிறேன்.”

“ Then, my hon. Friend Sri Nagarajan pleaded on behalf of various interests which are remaining silent. Perhaps they have given him authority to represent their interests. So much so he could not focus his attention to any one interest.

1-10 P.m. “ The hon. Member Sri Uppi Sahib spoke about the hydro-electric possibilities in Malabar and other places. As I told hon. Members, we are mainly interested in having the Kundah Scheme implemented. We do not have any necessity for the other schemes. They are all small schemes and they can be taken up for supplementing our power potential later on, if the need is felt.

“ The hon. Member Sri M. Palaniyandi spoke about differences in the pay scales, etc., of the employees of the various undertakings which the Government have acquired. I can only tell him that all these things will be looked into. Once we formulate policies with reference to some of the grievances referred to by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, we will go into that question also and try to settle it.

“ அப்புறம் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்கள் பேசினார்கள். அவர் பொதுவாக அரசாங்கம் இப்போது செய்துகொண்டு இருக்கிற வேலைகளுக்கு ஆதரவு தெரிவித்துவிட்டு, விவசாயிகளுக்கு **Guarantee** தொகையை 50 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாயாக குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ ரூபாய் 10-க்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—
“ 25 ரூபாய்க்கு வந்தபிறகு 10-க்கு வருவோம்.

“ பிறகு கனம் ரங்கசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பைபிளிலிருந்து quote செய்தார்கள். Gcd said: ‘let there be light and there was light’ என்று சொல்லி நான் ஒரு கடவுளின் அம்சம் என்று என்னைப் புகழ்ந்தார்கள். நானும் உங்களைப்போல் ஒரு மனிதன்தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். நான் ‘let there be Electricity’ என்று சொன்னால், Electricity எல்லா இடங்களுக்கும் வந்துவிடும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி வருவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த மாதிரியான தப்பு அபிப்பிராயத்திலும் நான் இல்லை. மற்றபடி அவர்கள் சொன்னார்கள், **Loan** கொடுக்கப்படும்போது, சில வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். **Loan** கொடுக்கும்போது, இந்த வேலையைச் செய்யவேண்டுமென்று உறுதிமொழி வாங்கிக்கொண்டுதான் கொடுக்கிறோம்.

16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“அதற்குப் பிறகு, ஸ்ரீ வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார் ‘மதுராந்தகம் தாலுக்காவுக்கு Electricity வரவேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். அதுவும் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறேன். ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேச்சுக்கு, நான் முன்னமேயே பொதுவாக சொன்ன பதில் சரியாக போய்விடும் என்று நினைக்கிறேன். பிறகு கனம் செட்டி நாடு ராஜா அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள், இந்த Private Electricity கம்பெனிகள் அவ்வளவையும் உடனடியாக ஒரேநாளில் எடுத்துவிடவேண்டும், நினைத்தவாறு, ஒவ்வொன்றாக எடுப்பது சரியில்லை என்றார்கள். அவர்கள் அதற்கு ஒரு வழியும் சொன்னார்கள். அதாவது இந்த கம்பெனிகளை வாங்க பணம் இல்லாத கவலையை போக்க ஒரு தந்திரமும் சொல்லிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த தந்திரத்தை நான் உபயோகப்படுத்த முடியாது. கனம் நிதிமந்திரிதான் உபயோகப்படுத்த முடியும். ராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் Public loan வாங்கப்போகிறேன் என்று இந்த அரசாங்கம் சொன்னால், உடனே Government of India பார்த்து நான் கொடுக்கிறேன் என்று வந்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன தந்திரத்தை நிதிமந்திரியிடம் அப்படியே சமர்ப்பித்து விடுகிறேன். ராஜா அவர்கள் சொன்ன சொல்லை அப்படியே நிதி மந்திரியிடம் சொல்லிவிட்டேன். (சிரிப்பு.)

“மற்றப்படி திருப்பத்தூர் தாலுக்காவைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது அங்கு வேலை சரியாக நடக்கவில்லை என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அதற்குக் காரணம் என்னவென்பதை நான் கவனிக்கிறேன். அது ஒரு வரண்ட பிரதேசம் என்பதையும் நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதன் மூலமாகத்தான் அப்பிரதேசங்களை சீர்திருத்த முடியும் என்கிற அபிப்பிராயத்தை நான் முன்பே சொல்லி இருக்கிறேன். அதாவது வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்தால் மின்சார உதவிகொண்டு பூமிக்குள் இருக்கும் நீரை வெளியே கொண்டு வந்து விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதன்மூலம் அப்பிரதேசங்களை செழிப்புள்ளதாக ஆக்கலாம் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இதைத்தான் செட்டிநாடு ராஜா அவர்களும் சொன்னார். உடனடியாக ராமனாதபுரம், திருநெல்வேலி, மதுரை போன்ற எல்லா வரண்ட பிரதேசங்களுக்கும் மின்சாரத்தைப் பார்ப்பவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். ஆகவே ராஜா அவர்கள் கூறிய யோசனைகள் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயத்துக்கு ஒத்ததாகவே இருப்பதால் அதை ஆதரிக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசியபோது லைசென்ஸிங் ஏரியாவைப்பற்றி சொன்னார். அந்தப் பிரதேசங்களில் மின்சார சப்ளைக்கு வசூலிக்கப்பட்டு வரும் ரேட்டைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார். அதோடு அங்கிருக்கும் மின்சார இஞ்சினியர்தான் அடிக்கடி போகக்கூடிய ரோடரி கிளப்புக்கு வருகின்றனவர்களுக்கே மின்சாரம் அளிப்பதில் முதல் சலுகை அளிப்பதாகவும், ஏழை விவசாயிகளுக்கு அளிப்பதில்லை என்றும் கூறினார். ரோடரி கிளப்புக்கு அடிக்கடி போகும் இஞ்சினியர் ஸ்ரீ நடேசன்தான். அவர் சர்க்கார் இஞ்சினியர் அல்ல. லைசென்ஸ்தாரர்களுடைய இஞ்சினியர் அவர். ஆகவே, சர்க்காருக்கு அவரைக் கட்டுப்படுத்த அதிகாரம் இல்லை. சர்க்கார் இஞ்சினியராக இருந்தால் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்திருப்போம். சரியாக நிர்வகிக்கப்படாத கம்பெனிகளை ஒழித்துவிட வேண்டுமென அவர் கூறினார். இம்மாதிரி நிர்வாகத் திறமையற்ற கம்பெனிகளை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமும். இம்மாதிரியானவர்களுக்கு கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் சொன்னமாதிரி லைசென்ஸே கொடுத்திருக்கக்கூடாது. ஏதோ கொடுத்தாய்விட்டால், இனி அதை சீர்திருத்தம் செய்யப் பாரக்கவேண்டுமே தவிர ‘என் கொடுத்தீர்கள், என் கொடுத்தீர்கள்’ என்று கேட்டுப் பயனில்லை. நடந்து போன காரியத்தை எண்ணி அழுவதில் லாபம் இல்லை.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

[16th March 1955]

“கடைசியாக எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன விஷயங்களுக்கு வருவோம். தனிப்பட்டவர்களின் நிர்வாகத்திலிருக்கும் மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும்போது முதலில் ஊழல் நிறைந்து திறமையற்ற முறையில் நடக்கும் ஸ்தாபனங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டுவிடவேண்டும் என்றும், பின்னர்தான் ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகத்திலுள்ள கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் சொன்னார். இந்தக் கொள்கையை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களும், பொது ஸ்தாபனங்களையாதலால் அவற்றிற்கும் சிறிது லாபம் வரும்படி விட்டு வைத்திருந்தால் மக்களுக்கு அவர்களால் நன்மையைச் செய்யமுடியும். ஆனால் சில ஸ்தல-ஸ்தாபனங்கள் தங்களிடமுள்ள மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டதனால்தான் சர்க்கார் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“லேசென்ஸ்தார்கள் சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கும் மின்சாரத்திற்கு எவ்வளவு விலை கொடுக்கிறார்களோ அதைவிடப் பல மடங்கு அதிக விலைக்கு ஜனங்களுக்கு விநியோகித்து கொள்ளை லாபமடிக்கிறார்கள் என்றும், அவர்கள் சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கும் மின்சாரத்தை குறைந்த விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்தியன் எலெக்ட்ரிக் ஆக்ட் பிரகாரம் அவர்களுக்கு ரீசனபில் ரிட்டர்ஸ் இருக்கவேண்டும் என்றும், சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கும் விலையோடு நிர்வாகச் செலவையும் சேர்த்து அதற்குமேல் 6 பர்சென்ட் லாபம் வைத்து விநியோகிக்கலாமென குறிப்பிடப்பட்டுவிட்டது. அதற்கு நாம் என்ன செய்யலாம்? ஒவ்வொரு கம்பெனியும் ஆடிட்டர் ஸ்டேட்மென்டைக் காட்டி தங்கள் விற்கக்கூடிய விலை ரொம்பவும் நியாயமானதென காட்டுகிறார்கள். ஆடிட்டர் ஸ்டேட்மென்டைப்பற்றி நாம் என்ன சொல்லமுடியும்?

“ஊழல் மலிந்துள்ள மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டியதுதான். அதை நான் பூரணமாக ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கமும், பணம் இருந்தால் அரசாங்கம் எல்லா கம்பெனிகளையும் எடுத்துக்கொண்டுவிடும். ஆனால் பணம் இல்லாததுதான் குறை.

“பொதுவாக அங்கத்தினர்கள் சொன்ன விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் ரொம்பவும் கவனமாகக் கேட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய பொறுப்பையும் உணர்ந்திருக்கிறேன். அரசாங்கத்தால் எவ்வளவு காரியங்களைச் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு காரியங்களையும் செய்வதற்கு நான் பிரயாசைப்படுவேன் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு வெட்டுப் பிரேரணை பிரேரித்தவர்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Hon. Minister referred to the contract with respect to the Mysore Government. Some of the schemes in Malabar have been postponed on account of the contemplated agreement with the Travancore-Cochin State. I would like to know . . . ”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, our contract with the Travancore-Cochin Government is getting finalised.”

DR. K. B. MENON :—“ In view of the assurances given and the considerable progress possibly made in electricity, I withdraw my cut motion.”

The cut motion was, by leave, withdrawn.

16th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ *Re* Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes. May I know whether hon. Member Sri K. C. Gopalan Unni is withdrawing his Cut Motion? ”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ The Hon. Minister has not given us, during the course of his speech, any hope. May I know once again whether the Hon. Minister holds any hope for Malabar district before the Kundah Scheme is taken up? ”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes, we have got lot of schemes. I want the hon. Member to meet me and tell me categorically what are all the schemes he wants to be taken up. Because the hon. Member was talking in Malayalam language, I could not reply to the points raised by him as elaborately as I would wish to.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ I am not pressing the Cut Motion moved by me.”

The Cut Motion moved by hon. Member Sri K. C. Gopalan Unni, was by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the main Demand to the vote of the House. The question is—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rupees 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS.

MR. SPEAKER :—“ Before the Hon. Minister moves the Demand for Grant under Community Development Projects, I would like to inform the House that we shall be sitting till 1.45 p.m. to-day. The time allotted for discussion on this Demand has been increased. The time allotted for Demand XIV—Police which will be taken up to-morrow has been reduced from 3 hours to 2 hours. We will take up Police Demand to-morrow at 12 noon and finish it by 2 p.m. Discussion under this Demand for Grant under Community Development Projects will be carried on till 12 noon to-morrow. The House will be sitting to-morrow from 8.30 a.m. to 2 p.m.

“ The Hon. Minister for Agriculture will now move the Demand for Grant under Community Development Projects.”